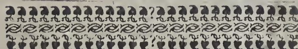
Þær Fimmtiju
Heiløgu
MEDITATIONES
Edur
Hugvek=
JUR /
Þess Hatt-upplijsta
Doct. JOHANNIS GERHARDI;
Miwklega og nakvæmlega snwnar i
Psalm=Wijsur,
Af þeim Frooma og Gudhrædda
Kieñemañe,
Sr. Sigurde Jonssyne
Ad Prest-Hoolum.
EDITIO X.

Seliast Almeñt Jñbundnar 6. Fiskum.

Prickt a Hoolum i Hialltadal,
Af Halldore Erikssyne, 1754.

I. Hugvekiu Psalmur.
Um̃ rietta Pecking Syndareñar.

Sanat Confeſsio morbi.

Hvorium ſem liggur Lækning aa,
Læknernum Mein ſitt jaate ſaa,
Ton, Hallt oſs Gud vid þitt hreina Ord, etc.

Ó Gud Heilage HErra min̄, Hefi eg aumur Prællen̄ þin̄, Synda-Eitur ſo in̄druckid, Eins og Jord Vatne tekur vid.

Viiſt er mijn Synd wr Maata miog, Morg, Ung, Gomul og ſvijvirdileg; En̄ þijn Reide ſaa Elldur er, Ogudlegum ſem fortærer.

Riettlæte allt ſem orkad aat, er ſem Bloodſiwkrar Kviñu Fat, O! hvad Raanglæted illt og frekt, Er þa fyrer þier ſvijvirdilegt?

Liooſid medan̄ i Myrkre er, mikla Byrtu þad giefur af ſier, En̄ þegar Soolen̄ aa þad ſkijn, alla miſſer þad Geyſla ſijn.

Eins er þad margt i Athofn Man̄s, ad Allite hædſta Doomarans, Oſullkomed og einſkis verdt, Er vier þo meintum Heilagt giort.

Hvar mun eg Aumur Frelſi faa? Po flyavillde eg i Himenen̄ haa, Pa er þar ſaa fyrer utan̄ Ef, Er eg ſo Tijdum ſtygdan̄ hef.

A Jordu

A Jordu er hvørge Hæle hier, HErrañs Skiep nur þær mya mier, med þvi eg hefe moodgad þañ, miñ og þeirra Gud Skaparañ.

Asokun Heims er hørd og stoor, Himen, Lopt, Jord, Vatn, Elldur, Sioor, Einglar, Samvitska, Satan señ, og siælfur Gud, klaga vonda Meñ.

Hvør mæ vid slijku reysa Rond, Riettlæted staar æ adra Hond, Þegar allt þetta amar ad, ecke er sijnt um Grida-Stad.

Glæpugum þeim sem gyrnast Raad, giefur Salomon heilnæmt Raad, J Biargskorum sig fele fliott, flya vil eg nu þangad skiott.

Biarged þad sem hañ seiger hier, siælfur JEsus vor DRotteñ er, Skorurnar eru Under hañs, J þeim er Hælid Syndugs Mañs.

Lijfsins Uppspretta er þar Ein, Øll kañ su græda Daudleg Mein, Svala-Dryck fiñur Þyrstur þar, Þvotta Laug hiñ sem Ohreirn var.

Þar vil eg koma þiaadur Þræll, Þar vil eg felast JEsus sæll, Medañ Guds Reide fram̃ hiaa fer, Fly eg til þijn, Þu tak þid mier.

Ecke þarf eg ad Ottast þar, Aklogun Guds og Skiepnuñar, Sæ er fræ allre Anaud frij, Undum DRotteñs sem hvijlest i.

HErra JEsu miñ Hlijfdar-Mwr, Hiælpa mier øllum Vanda wr, Tak mig i þijna opnu Und, og añast mig æ Dauda-Stund, Amen.

II. Psalmur.

Uñ Idkun Ydrunareñar af HErrañs Pijnu.

Patientem respice Christum.
Horfdu Madur a HErrañ Christ,
Hañ sem fyrer þig Krossfestist.

Ton, O mijn Saala! uppvakna nu, etc.

Skiadu og hugleid Saala mijn, Saara og Beiska JEsu Pijn, siadu hañs Mædu megna, Kvalaña Stærd og Ofraun af, Ondena upp a Krosse gaf, þad leid hañ þiña vegna.

Siadu hier þiña Synda Stærd, siadu hvad miked kosta vard, Saar þijn og Siwkdoom græda, Gud lijdur sialfur grima Pijn, Gud wtheller hier Lijfe sijn, Gud kvelur margskyns Mæda.

O hvad banvænlegt er þad Saar, eckert añad til Grædslu staar, er Bartskierans Blood wr Ædum, Oh! þa kynia Stærd Kraankleikans, kostade Dauda Læknarans, Guds þo a Himna Hædum.

Nu Christeñ Saala siadu hier, Synde ñe so Gud reidur er, þo hañs Son Saatta bæde, Fødur siñ kiærañ fyrer oss, fallna i Synd og Daudans Bloss, Guds þo ei rienar Reide.

Hañ took þa a sig Horund Mañs, Helgade so Naatturu hañs, ad Synda-Eitre eyde, hañ þa samte ngde Holldeð vid, Heilagasta sitt Riettlætid, Guds þo ei rienar Reide.

Allt

Allt þangad til hañ a sier bar, Illgiord og Synder Veralldar, Kvaleñ a Krosse deyde, hañ li t wtpressa Lijf og Blood, ad leysa og græda Heim sins Plood, Guds þa rienade Reide.

Had, Slog, Saar, Brykl, og Heliar-Neyd, Hrakning og Smaaner JEsus leid, Blessadur i Bondum þreyde, Fadereñ leit þa saaru Swt, Saal og Lijf hañs þa blædde wt, Guds þa rienade R ide.

Hañ sem Heilagur h'jngad kom, hlaut ad lijda so straangañ Doom, særdur med soddañ Hætte, Saa sem kiemur med Synd i Heim, sijdañ lifer og deyr i þeim, Titrande ydrast ætte.

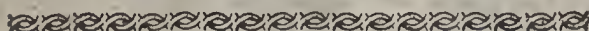
Hrædast og skialfa Skiepnu ber, Skapara siñ þvi hefur hier, Krossfest og kvaled bæde, Prælleñ maa þetta Ottast Eitt, ad hañ hefur siñ HErra deydt, Syndugur Helgañ hriade.

Christur lijdande Kvol og Deyd, kallar til vor i siñe Neyd, Laatum oss honum hlijda: Syndug Mañeskia siaa þu mig, Sañlega hlijt eg fyrer þig, Soddañ Saklaus ad lijda.

Særer mig Eitt og swijdur mest, sie eg og veit ad Plodeñ flest, mijna Pijn acktar eige, Opacklæted sem Almeñt skier, allre Kvol þijngra fellur mier, A mijnum Andlaats-Dege.

Heyrdu nu soddañ Saala mijn, siertu þacklaat i JEsu Pijn, med Ast og Ydran heita, Syndaña Verkum siadu vid, Sær þu ei framar DRotteñ Gud, nie hañ til Reide reita.

Myskunar Fader Myskun þijn, Myskune oss fyrer JEsu Pijn, og Helge vor Hiortu krameñ, JEsu þijn Bæn og Benia Foss, Boot og Lijfgun sie ollum oss, Amen, O JEsu, Amen.

III. Psalmur.

Um̃ Avørt sañrar Ydranar.

Christus, resipiſcite, Clamat.

Guds Son vill ei ad glatest Mañ,
Giored þier Ydran kallar hañ.

Ton, Sæ friæls vid Løgmaal, etc.

SYnduge Madur siæ ad þier, Saal þijn so hoolpeñ verde, eilijft Lijf bykiar hvor sæ hier, hreina Ydran sem giorde.

Hvar sw hin hreina Ydran er, Er þar og Kvittun Synda, Eñ sw Kvittun hun aflar sier, Elsku Guds til Mañkynda.

Hvar Guds Ast er og Hylle hañs, hañs Sonur er þar medur, J honum Boot æ Misgiord Mañs, Mañs Samvitsku þad gledur.

Hvar Samvitskañ er glod og Good, Guds Ande bijr þar iñe, og Heilog Preñing sem hiælpar Piood, med hollre Lijfgiof siñe.

Pvi sæ þeir aller Eilijft Lijf, Sem Yferboot Synda viña; Eñ Andar Tioon og Eymda-Kijf, Ydrunarlauser fiña.

DRotteñ þar uppæ doo æ Kross, ad deya Syndeñ

Synden mætte, Laatum þvi ecke lifa i oss, Leste med vondum Hætte.

Saalar Daude Andlegur er, Illgiörd og Synd eñ Maña, Undañdrogum þvi ecke vier, Ydrunar Verked saña.

Aumur er sa sem ecke kañ, Illgiordum B·ot at viña, Sialfañ Gud fra sier fæler hañ, med Fylking Eingla siña.

Syndeñ stygger Guds Anda wt, af Mustere vors Hiarta, Eins og Bijflugur flija Braut, Ef fiña Re·keñ svarta.

So sem Gud framar øllum er, Eirn Hlutur sa hiñ beste, Eins er og vijst i siaalfre sier, Synd- eñ vor hiñ sa veste.

Nu þo Synder sem viñum vær, vijst stoorar heita meige, Ef Ydrun breidest wt yfer þær, Aü- gu Guds siaa þær eige.

Med þvi þu safnar Synda Fans, Sijfelt og marga Vega. Ydrunar Taar þijns Jñra Mañs, af þvoe þær Daglega.

Gief mier HErra i Hiartad mitt, Hreinañ Ydrunar Anda, So ad mijn Saal fra Syndum kvitt, Sijnge hier Lof aan Enda, Amen.

IV. Psalmur.

Um þad Sæta JESU Nafn.

Nomine qvid JEſu ſvavius eſſe poteſt?

JEsu Nafn Ilmsætt yfer ber,
Allañ Sætleik i Heime hier.

Ton, JEsus Christur a Krosse var, etc.

NJEsu Nafn þitt Ilmsætt er, alla Myskun og Frelse lier, Pvi bid eg þig miñ JEsus, Vægdu og Lijkna veikum mier, og vertu mier JEsu, JEsus

O Hiartans Unun iñelig! Elsku þiñe begæsa mig, Gyrnd mijn og Glede JEsus, fyrer mier ecke seldu þig, Fyrst þu ert JEsu, JEsus.

Myskunar Tijmeñ medañ er, Myskuna þu og lijkna mier, Myskunar Mergdeñ JEsus, Myskunar Tijmeñ þegar þver, Pa vert mier JEsu, JEsus.

Oryme verdur ecke neitt, J þo Myskunar-Fænged breidt, Mig taker miñde JEsus, Sæla mijn er af Syndum þreitt, Siert ockur JEsu, JEsus.

Oll Sælar Fæda ofþurr er, utañ med-blandest þad Vidsmor, sem ertu sæte JEsus, Soddañ Kridd miñe Sælu ber, siert heñe JEsu, JEsus.

Synda-Eytur eg soged hef, Satan hlijdande Vondsku-Ref, J þiñe Augsyn JEsus, Trwe eg þo fyrer utañ Ef, Ertu mier JEsu, JEsus.

Uppruna-Synd sem erfda eg, æklagar mig og þreynger mieg, J þiñe Augsyn JEsus, Po hun sie stoor og svijvirdeleg, samt ertu mier JEsu, JEsus.

Fæding og Gietnad fleckar Synd, Fordæmañleg er Skiepnu-Kynd, J þiñe Augsyn JEsus, Po

Saurgan

Saurgan filge soddan Mind, samt ertu mier JE-su, JEsus.

Satan oss jafnan sviked fær, Synder Dag-leaa giørum vær, J þiñe Augsyn JEsus, Svij-virdelegar þoott sieu þær, Samt ertu oss JEsu, JEsus.

Po ad eg Sooma svipte mig, samt kan ea ecke sneida þig, mikillre Myskun JEsus, epter þvi hun er Æfeñlig, oss ertu JEsu, JEsus.

Só sem mier harla hægt var þad, ad hrapa i Eymd og Kvalastad, fraa þier Frelsareñ JEsus, veit eg so hægt þier viñur, ad, vera mier JEsu, JEsus.

J Lijfe, Deyd og Doomsins Hrijd, Dagleaa og um allañ Tijd, vertu mier veikum JEsus, fyrer þiñ Dauda, Faar og Strijd, Frida mig JEsu, JEsus.

Miñstu ei so aa Synder mijn, ad sialfur gleimer þu Myskun þijn, Heilage HErra JEsus, Saalar Lijfgun og Sadning fijn, Siertu mier JEsu JEsus.

Ad Lifa og Deya Lausnare miñ. lijka koma fyrer Doomeñ þiñ, Pore eg hvi miñ JEsus, J þijnu Nafne eg Frelse fiñ, Fyrst þu ert JEsu, JEsus.

O JEsu fyrer þiñ Unda-Foss, alla Kvalning og Deyd aa Kross, og Naadar Nafn þitt JEsus, Aññast þu Lijfs og Lidna oss, Lof sie þier JEsu, JEsus, Amen.

V Psalmur

Um̃ Trwareñar Jdkun.
Mihi JESU gratia qvæstus.
Miñ Aviñingur met eg ad sie,
Milldeñ JEsu, sem doo at Trie.
Ton, Sæll ertu sem þiñ Gud, etc.

DROtteñ eg Aumur er, J Huxun miñe, Opt giore eg Oriett þier, og Pijnu þiñe. Græt eg þad Goodverk mijn, Glæp bæta eige, so sem Synda Boot þijn, sijst nægiast meige.

Læst eg so leggia at, Lappañ Goodverka, Forþienan þijna þa, Prauta noog sterka.

Hvor sem sig Heilagañ, Hier funded giæte, hvad þyrste huxa hañ, um̃ HErrañs Riettlæte.

Under Nœad erum nu, Ecke Logmaale, siaaum til scddañ Trw, Syndeñ ei briaale.

Hatt upp i Himeneñ, Heilage Fader, Syndgad hef eg Sonur þiñ, Svijvirdelegt bad er.

Aumur eg ecke mai, Arfe þiñ heita, virdstu mier þriootskum þa, Præls Nafn ad veita.

Oflug er Syndeñ sw, Sem mig vill Pijna, Laat hana Loksins nu, Lijsenu tijna.

Hölldsins ill Yfer-Rœad, um̃ sijder liñe, og misse Afl og Daad, Andeñ so viñe.

Eg hefe Heimskur Mañ, hyllst Satans Ede, uñ mier ad Ovin þañ, Eg sigra næde.

Otta

O ta vijst under bioo, Ogn Dauda Kijssins,
Ills Ender er hañ þo, og Jñgaangur Lijssins.
Nær Lijfed wte er, Oll Meineñ hverra, þa mun
eg þocknast hier, Þu goode HErra.
Oll Syndeñ er þa kvitt, J Himna Sæte, Ei-
rn Gud þvi ertu mitt, Einka Riettlæte.
Daudañ ei Ottast nu, Nie Eymda Kijfed,
Hædstur ert HErra þu, Heill mijn og Lijfed.
Saal mijn af Syndum kvitt, sia mun þijn
Mæte, bodeñ i Brwdkaup þitt, Brwdgumeñ sæte.
Þa reyne eg þad og fiñ, ad þu ert mier bæde,
Blijdaste Brwdgumeñ, og Brullaups-Klæde.
Eg hefe Jklædst hier, aa Skijrnar-Dege, saa
Skrwde skijler mier, skadar Synd eige.
J skiærum Skrwda heim, skal eg frañganga,
þa DRotteñ dæmer Heim, aa Dege straanga.
Dijrdar Skart skal oss þar, skijnande giora,
hvort oss til Eylijfdar, audnast ad bera.
J saña Sælu Dijrd, señ leid oss HErra, sw
Lofgiord sie hier skijrd, sem ei maa þverra, Amen.

VI. Psalmur.

Uñ Huggun þess Ydranda i Christi Pijnu.

Crux Christi nostra Corona est.

Eg gledst vid JEsu Unda Foss,
Oss er Heidur ad JEsu Kross.
Ton, Konung David sem kiende, etc.

Allur

NEyr Syndugs Mañs Soome, Sañlega foolgeñ er, J þvi Frelsareñ froome, ad forsmædur varstu hier, Og þiadur þwngre Pijn, Dauđe þiñ er Lijf Lijda, Lækning og Huggun frijda, Hoop mitt og Huggun mijn.

Nu Eirn Gud allra Lijda, Eg gat þig moodgad viist. Eñ þo aptur ad þijda, Orka kuñe eg sijst, Eñ fyrer Christi Krooss, Er oss nu orđeñ Fridur, af þvi þig sialfañ vidur, sætter þu seka oss.

Siaa nu þa Særing megna, Sonur þiñ lijda þlaut, Fyrergief þad þess vegna, Prælleñ illur sem braut, Rotteñ Myskuna mier, Synd mijn er Sande fleire, samt er þijn Nadeñ meire, þviad hun elllif er.

Ef ad eg ecke jaata, Jllverk og Synda-Praa, Þa kañ i aungvañ Maata, Aflausn þeirra ad faa, Eñ ef auglijse þær, Saar-svijvirdelega starta, særande kramed Hiarta, eñ Samvitskañ Felmtur fær.

Halltu þvi ecke iñe, Ast þiñe Fader kiær, Nie Naad i Naudsyn miñe, Narkvæmd allre mier tær, miñstu Myskunar þijn, reidstu mier aumum eige, af þvi þu hefur sleiged, Son þiñ fyrer Synder mijn.

Hvor munu aums Urræde, a Reikningskapar Tijd, Þa señ ad sækia bæde, Syndeñ og Riettlætid, Sitt staar a hvoria Hlid, Under Andskotans Hreidur, uppe Doomareñ reidur, eñ Samvitskañ svipt er Frid.

Verolld er oll i Loga, umhverfis Mañeñ þa, hvorneñ mar hrædđur voga, J HErrañs Augsyn fram-

framgaa? Ei helldur faleſt fær, Hvad er þa hellſt til Raada? Hvør vill þa Saalu Raada? Hvar mun þa Hvijlden̄ vær?

Hvør er ſaa eirn ſem heiter, Eingell hins mikla Raads, Aumum Vidtoku veiter, Verndare Lijds og Laads? JEſus þad eflauſt er, mille hañs Hiaalpar Handa, Hræddur mun eg þa ſtanda, Hañs Fulltijng hlijfer mier.

Saal mijn þijn good Trw glædeſt, Gled þig og fagna nu, uppaa þañ er þu hrædeſt, Okviiden̄ vona þu, Vert ecke Örvæntiñ, Fraa þeim ſem fyrre ſlwder, Flydu nu aa þeſs Raader, Hañ reyneſt hollur Vin.

Miñ Gud eg maa þad jaata, mikel er Synden̄ miin, Po er i allañ Maata, eñ meire Naaden̄ þijn, Öll mijn Von i þier ſtaar, Gief ad eg glateſt eige, Gief ad þig loſa meige, hier og um̄ eilijf Ar, Amen.

VII. Pſamur.

Um̄ Avørt Chriſti Pijnu.

Mea ſpes eſt paſſio Chriſti.

Siaa hier þiñ Rijkdoom Saala mijn,
Set eg mitt Trauſt aa JEſu Pijn.

Ton, Fader vor ſem aa Himnum ert, etc.

Þa HErrañs JEſu harda Pijn, Hugleide eg med Krapte ſiin, Syſt þa mijn Trw og efleſt beſt, um̄ þad Tveñt ſem mig vardar meſt,

meſt, Aſt Guds til mijn, og añad hitt, Afbrotiñ oll ea fæ vel kvitt.

Þegar miñ HErra hieck a Kroſs, hneigde ſiñ Muñ ad kyſſa oſs, Arma wtbreidde baada ſeñ, baudſt til ad fadma alla Meñ, Hañ lauk upp ſijnum Hondum Tveim, ad Hialpa og Audga oſs med þeim.

Hañ liet þvi opna Sijdu ſijn, So þadañ ſtreymde Lijf-Giof mijn, Og ad hañs heita Hiartans Þel, hægra ſie oſs ad ſkoda vel, Hañs Saar eru af Ofraun blaa, Aſt velldur þvi þau lioomar a.

Lærtum oſs i hañs opnu Und, Iñgaanga þvi med gladre Lund, Skodum hañs heita Hiartans Aſt, Hvor oſs Syndugum alldrei braaſt, I hañs Saarum er Naadar Nægd, Noog Endurlauſn og allſkyns Hægd.

Af Fiñ Lijkama Limum hañs, Lagade Blood til Syndarans: Hondum, Footum og Sijdu ſeñ, So þad Lijfgade alla Meñ, Og hañs Signada Saara Flood, Synder þvœ af ollre Þiood.

Hañ var hrakiñ med þwngre Þraa, Þraaſamlega hañ Iudar ſlaa, Slaa þeir Gadda i Hollded hañs, Hañs Blood wtkreiſte Synden Mañs, Mañs Hendur Gude uñu a, A honum margskyns Kvelling laa.

Hañ ſtrijdde Dauda hardañ vid, Hañ ſo oſs veitte Andlaats Frid, Hañ var Sakfelldur hier a Iord, Hañs Born ſo yrde Saklaus giord, Hañ liet ſig ſlaa med Heipt og Foſs, Hañ ſe Allogum

fyrrte

fyrrte oss.

Hañ stunde hatt med Harma-Kvein, Hañ so oss bætte Eilijft Vein, Hañ bar a sijnum Herdum Kross, Hañ so Þyngd allre liette af oss, Hañ var deyddur og hrakeñ señ, Hañ so lijfgade alla Meñ.

So sem þa Vijnber Ofþijngd af, alla Vega sijñ Løg wt gaf, Eins Pressadest vors HErra Holld, hrunde hañs Dreire nidur a Folld, undañ Þyngd alls Heims Jllgiørdar, og Reide Guds sem JEsus bar.

Soddañ Gagn fær þu Saala mijn, af Saarum JEsu og beiskre Pijn, Handskrift sem oss var moote mest, med sier hefur a Krosseñ fest, Hañs Blood hana af þvode þar, J Pijng-Hwse Guds sem ritud var.

Vertu þvi gladur mædde Mañ, Mañа Hiaalp alla JEsus vañ, Ef stoor eru þijn Synda Saar, Saar hañs eru þier Lækning klaar, Hañs Blood þad Edla Umsal er, er alla Græding veiter þier.

Andlaat þitt JEsu og þijn Pijn, allra Meina sie Booteñ mijn, J Lijfi og Dauda Athvarf allt, Eilijfsleg a mier vid þig hallt, Þu Heilog Preñing hijr og blijd, halldest þitt Lof uñ alla Tijd, Amen.

VIII. Psalmur.

Uñ Fullvissu vorrar Saaluhiaalpar.

Bona Spes Confundere nescit.

Von sw til Skamar verdur sijst,
Vor Saaluhiaalp er stadfost vijst

Ton, Lifande Drottenñ Liikna mier, etc.

Hved þig mijn Saal og giæt þu ad, Gude Skapara þijnum, munndu hañs Raad og miñstu a þad, þa Myndade hañ þig i Leynum, adur þegar vaist eingeñ þu, Umhyggiu bar hañ þijna, Eigeñ Mynd hañs ert ordeñ nu, ei kañ hañ þier þvi tijna, Hañ añast alla sijna.

Nu þo ad vijsu Syndug siert, so Guds Mynd hafir tapad, Hañ sem af aungvu gat þig giort, giertur þig Endurskapad, saa sem þig skoop aan Synda Flecks, Saurgun þijna kañ bæta, og Illsku Root sem i þier vex, alla i burtu ræta, ad þvi skallt giorla giæta.

Hiaa Gude erum lijkt sem Leyr, Leyrpotta Smids i Hende, um Efi fiñast aungver þeir, sem era siin Verk hatande, Skyllde hañ þar til skapa þa, Skiepnukynd sijna Mañeñ, Handaverk þau ad hata og slaa, og hrekia i Diofla Rañeñ? Saal mijn ei þeinktu þañeñ.

Vijst er Skopun og Myndeñ Mañs, miked Guds Aftar Merke, Eñ gior vottast þo Elskañ hañs, af Endurlausnar Verke, Alldrei gyrnest þu Glotun mijn, Goode Hyrdereñ Sauda, fyrst ad þu holder þvenaa Pijn, þig gafst i Pijsl og Dauda, til Lijfs og Lausnar Plooda.

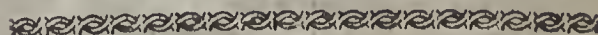
Saa oss Fridkeypte Fodureñ vid, Fullnadar dijru Verde, añast oss nu og leggur Lid, Lijf vort so eingeñ skierde, þetta Tilflukt ei verdur vallt, velldur þvi þad eg seige, Sw Raadar Giæskañ gnæfer

er allt, Gud fyrer Prælen̄ deye, Saal mijn þvi Efast eige.

Vier erum Gud þijn Oska-Børn, og Arfar ad Himnavistum, so elskar þu nu sierhvørn vorn, sem DRotten̄ JEsum Christum, Naad og Uppfylling eilijfs Lijfs, ofs giefst i Syne þijnum, Uppspretta goods og Eyding Kijfs, Uppgiof ꝏ Synd og Pijnum, Gledst eg i Gude mijnum.

Hvørnen̄ kan̄ ſꝏ ad hata mig, Helfør mijna sem bætte, Og gaf i Dauda sialfan̄ sig, so ad eg lifa mætte, Po Ovíner aller mye mier, mijna Saal forklagande, JEsus mitt Hoop og Hæle er, Helgun og Lausn frꝏ Grande, Trw mijn þvi stødug stande.

Lof sie þier Fader fyrr og sijd, fyrer þin̄ Sonen̄ kiæra, og þier JEsu sem leyster Lijd, Lijka sie Dijrd og Æra, So Helgum Anda sama Veg, san̄a Vegsemd skal giallda, Pu Eining Pren̄ingOdaudleg, Un̄ mier þin̄ Prijs margfallda, hier og un̄ Allder Allda, Amen.

IX. Psalmur.

Um̄ þad, ad vier skulum elska Gud mest.

Domino Jungaris amore.

Hafna þu Saal mijn Heimsins Sid,
Halldt þig med Elsku DRotten̄ vid.
Ton, Dreckum af Brun̄e Nꝏdar, etc.

NIIs upp Riett-Christeñ Saala, Raadzholl ad læra, Stundlega Hlute haala, Ei hafdu klæra, Eñ þañ Ypparsta Gooda, Elska og stunda skallt, hvors Gnægdar Giædskañ frooda, Gott iñebindur allt.

Uppsprettañ alls hins Gooda, er hiaa DRottne, honum aatt Aast ad biooda, so alldrei þrotne, skapada Skiepnu neina, skallt ecke elska þu, Þvi aungvañ Aastar-Beina, aptur þier gielldur sw.

Þeim aattu ollu tæra, Aastar Geinge, Er þig hafde þa kiæra, er þu varst eingeñ, þa hañ til Reide reitter, Rasande tijdt og þraatt, Syndsamlega so breitter, Samt elskade hañ þig daatt.

Hiartans Ununar Ardur, um iñstu Reita, og Andar Allden-Gardur, maa Elskañ heita, Hun wtelokar Heimeñ, af Hiarta Mañsins best, Satan og Synda-Keimeñ, Sigrar og græder flest.

Hun læser Diofla-Dijke, og Daader eykur, hædsta Himnarijke, hun upplijkur, Aast er Utvaldsra Merke, ecke til Hiaalpar sein, wt af Elskuñar-Verke, auglijsest Trweñ hrein.

Ef Saaleñ elskar eige, þañ Ædsta Gooda, dauda ad soñu seige, og Sooma snauda, Indis-Hægd aungva hefur, og eingeñ Roolegheit, Ugglaus i Syndum sefur, sitt Hiaalpar-Raad ei veit.

Gude þvi aatt ad uña, af ollu Hiarta, aungvar Idiur kuña, ædra ad skarta, Ef þu uppbyriar eige, ad elska DRotteñ hier, upp fraa þeim essta Dege, ecke veitest þad þier.

Sviptu

Sviptu mig Synda-Galla, miñ sæte HErra, Og bañada Elsku alla, Laat i mier þverra, Gief ad þier Einum uñe, og elske nu Hiarta klaar, So ad eg siidar kuñe, ad sia þig um eilijf Aar, Amen.

X Psalmur

Uñ vora Fridþæging.

Solvit mea debita Christus
DRottеñ took os i Saatt vid sig;
Fraa Syndunum JEsus leyste mig.
Ton, Mitt Hiarta hvar til hryggest þu, etc.

Hvad mikel er Myskun sw, miñ JEsus sem oss veitter þu, Siwkdoom vorn sialfur barst, fyrer Heimsins Synder særdur varst, sveid þier Und, eñ Hiarta þitt skarst.

O! þau Vilkior og Viijte best, ad barst þu Riettlaatur Straffed mest, Raanglaatur fañ þo Frid, Heilagur tookst þu Hegning vid, Hiñ Synduge feck þa Grid.

Þu tookst aa þig hid vesta vort, var þad Syndeñ sem hofdum giort, Þitt besta þu gafst oss, Þad var Lijfed og Lausnar Hnoss, leidst þu sialfur Daudañ aa Kross.

Og nu med þvi þijn Elskañ mest, aa sig took þad sem vort var vest, Vestu Eign bloodum nu, Lijkame vor og Saal er sw, Soddañ Hnoss er gyrnest þu.

Hefder þu ecke HErra trwr, hiaalpad Rang laatum Dauda wr, og keypt hañ Kvolum fraa, Pijna Riettlaata Furdu faa, Funded munder hafa þa.

Fadereñ hefur hefnst aa þier, hvorskins Synda sem giordum vier, Þvi siest oss Prælum Vægd, Þad er þier Saal mijn Siñis Hægd, ad Synd er kvitt, eñ Reide Guds Lægd.

Hvorneñ kantu þa HErra kiær, ad hefnast aa oss fyrer Synder þær, sem ad þu sialfur barst, Saaleñ þijn af Sorgum skarst, ad Synd fyrer oss þa giordur varst.

Eingeñ hefur nu Afl nie Vald, aa oss ad leggia Hefndar-Giald, utañ Einaste hañ, fyrer vor Brot sem borga vañ, Og hweñ er ad Fridkaupa Mañ.

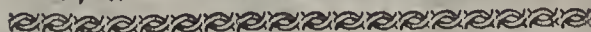
Gled þig mijn Saal vid Sañleik hañs, Er Synd ugs vill ecke Dauda Mañs, ad eilijfu feig-er hañ satt, J þeirre Trw þu stødug statt, sterka Trygd hañ vid þig batt.

J Guds Metaskaal Myskun er, miklu þijngre þo vigtum vier, helldur eñ alls Heims Synd, siertu alldrei so Saal mijn blind, ad soddañ Huggun taper i Vind.

Mundu ad Synd er Mañsins Verk, eñ Myskunu Guds þo stendur sterk, Er þeirra Olijk Daad, Jllgiord stundleg eñ eilijf Naad, og Oseigiañlegt DRotteñs Raad.

Fly eg nu Aumur Argur Præll, under Naad þijna

þijna, Gud miñ sæll, sijndu þvi Myskun mier, þier skal lefa og þacka þier, þad æ medañ Eylijfd eñ er, Amen.

XI. Psamur.

Uñ Fridar-Boot fyrer vorar Synder.

Mors Christi vita piorum.

Guds Sonur leid fyrer Glæpe Mañs,
Gudhræddra Lijf, er Dauden hañs.

Ton, Hvør sem ad reiser hæga Bygd, etc.

MIlde JEsu eg miñest nu, Myskunar Bod þitt kiæra, Syndugum giørder siælfur þu, soddañ Ordum ad tæra: Aller sem þiaæst Pyngsla-Pijn, og þreytter erud, Komed til mijn, Ydur skal Endurnæra.

Par til giore eg so svara þier, Sañleiksins dijrste Muñur, Syndaña Pwnge þrenger ad mier, Pier er miñ Brestur kuñur, Andvarpa eg i Eymdum mijn, og vil þvi giarnañ koma til þijn, Lifande Lijfnar-Bruñur.

Pwngar eru sem æred Bly, Of-margar mijnar Synder, Ervida eg og þiaæst þvi, þessare Byrde under, Glæpafullañ eg Alldur el, Eñ vil þo giarnañ deya vel, HErra mier Huggun sender.

Kom þu miñ JEsu, kom til mijn, Kom þu med Asiaañ hijrre. Pviad eins kañ eg koma til þijn, ad komer þu til mijn fyrre, Kom þu og svala Mædd-

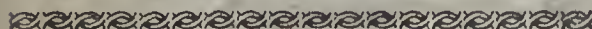
um mier, margſkyns Synda eg Okid ber, Endurnær mig Naad nijrre.

Hiaalpe mier beſt þijn Heiløg Ond, Hiaalpe mier beſt þiñ Daude, og Lijkame þiñ ſem leid hier Bønd, Laugadur Pijſlar-Bloode, Saar þijn, Under og Arnan Trw, og allt þad fyrer mig þolder þu, Hiaalpe mier HErra goode.

Daude þiñ fañ oſs Frelſis Hlijf, Frid, Lijfgun og Rietlæte, Meir mun þa þitt lifanda Lijf, liena oſs allſkyns Mæte, Hvar þijn Miñing i Hiarta var, Herbergiar þu og lifir þar, Tign er þad ſoddañ Sæte.

Gled þig nu Saal mijn gled þig nu, Gled þig i DRottne þijnum, Er Obediñ veitte Aſt og Trw, Ovina Flocke ſijnum, Vina Graatbeidne vill hañ þa, veita giarnañ og Myſkun tiaa, Hægd er þad Huga mijnum.

Þegar þu Hiartans HErra miñ, hiedañ giører mig kalla, Leid þu mig þa til Lijſſins iñ, aa lioomande Dijrdar Palla, So ad mier hlotneſt Heiller þær, ad heyra þig, ſiaa og vera þier nær, Og loſa uñ Eilijfd alla, Amen.

XII. Pſalmur

Uñ Art og Eigeñlegleik ſañrar Trwar.

Viva eſt et victrix, ſi modò vera Fides.

Lifande og Soñ Trw Sigureñ fær,
Sañ-Trwadur er DRottne kiær.

Ton,

Ton, O! Fader miñ, Eg Prællen þiñ, etc.

UPP, Upp mijn Saal, Er þier nu Maal, ad yfervega Trw þijna, Krapt-mikel er, Christo þvi ber, Kiærar Packer ad sijna, Edla-Hiut þañ, Iñgaf þier hañ, ættu þvi so ad greina, Lof sie Gud þier, þu lientir mier, Lijfid og Trwna hreina.

Af Trw þad skier, ad verdum vier, vel iñplantader Christe, Eins og Vijn-Trie, viss Meistare, vid-græder lausa Kviste, af DRottne maa, Lijfs-Frioofgun faa, Frægre eñ nockra Gimsteina, Lof sie Gud þier, Þu lientir mier, Lijfid og Trwna hreina.

Olle Trw sterk, Abels Foorn-Verk, allvel þocknadest Gude, DRottne so sætt, þyker miog mætt, Muñ-Offur þess sem trwde, Er þad Bæn ein, Oflug og hrein, Orkande Bootum Meina, Lof sie Gud þier, Þu lientir mier, Lijfid og Trwna hreina.

Enochs Trw vañ, ad sa Guds Mañ, upp var numeñ i Hæder, hun so Gyrnd Mañs, til Himna Rañs, Heimsins fra Glisi leider, Eilijst Lijf þvi, og Ibwd Christi, oss giefst hier nu ad reina, Lof sie Gud þier, þu lientir mier, Lijfid og Trwna hrejna.

Soñ Trw þad vañ, Sara gat Mañ, sijnum i Allourdoome, so gietur Christ, sierhvør Saal vijst, sem er prijdd Skijrleiks Bloome, Eñ þetta hier, Andlega skier, Ofgañ vid Trwar Beina, Lof sie Gud þier, þu lientir mier, Lijfid og Trwna hreina.

Af Trw þad kom, ad Abraham, Isaac foorna kuñe,

kuñe, sialfs Vilie Mañs, er Saalar hañs, Son, saa hun heitast uñe, Andlega i Trw, hönum Offra þu, Elsku sijn þier ei neina, Lof sie Gud þier, Pu lientir mier, Lijfid og Trwna hreina.

Olle Trw good, Israels Blood, yfirgieck Hafsld Rauda, so komunst vier, Hættulaust hier, Heims yfir Siooeñ Rauda. Rahab Frid fañ, frelsast so Mañ, fyrer Trwna alleina, Lof sie Gud þier, þu lientir mier, Lijfid og Trwna hreina.

Hrein Trw þad er, þa Hiartad Hier, HErrañ medtekid gietur, med Arnan hañs, og allt til sañs, J hönum Traustid setur, Fullvlss um þad, hun siñe Raad, fyrer Grædarañ Meina, Lof sie Gud þier, Pu lientir mier, Lijfid og Trwna hreina.

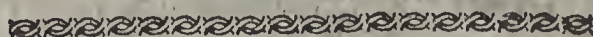
Uppreñur sw, hin Ösliga Trw, af Andlegu Guds Ords Sæde, Eins græt sem Twn, Andeñ og hun, Eitt eru þesse bæde, Ord Guds er Far, sem Andañ feriar, Jñ i Hiartad Leid beina, Lof sie Gud þier, Pu lientir mier, Lijfid og Trwna hreina.

Opt nefnd Trw hier, Andlegt Lioos er, uppliosmande Mañs Hiarta, Geisla þaa ber, sem giefa af sier, Goodverka Skyned biarta, Hvar þad fatast, hana þar brast, hendte þad Bernsku Meina, Lof sie Gud þier, Pu lientir mier, Lijfid og Trwna hreina.

O miñ JEsu! Mier iñgief þu, Andlegt Lioos Trwareñar, Lysi þad mier, so lære eg gior, Leid Saaluhiaa'par miñar, so eylijft Lijf, epter Heims Kijf, eg mætte faa og reyna, Lof sie Gud þier,

þu

þu lientir m'er, Lijfid og Trwna hreina, Amen.

XIII. Psalm ur.

Um̃ Andlegan̄ Hiwskap Christi og Sælarennar.

Animarum sponsus JESUS.

Oss Trwlofar Guds Sonur sier,
Saalar-Brwdgumen̄ JEsus er.

Ton, Eins og sitt Barn, Fader etc.

Nu þig Sæl mijn, Bidlar til þijn, Blessadur Gud aan Efa, Eg vil þig mier, Eg vil þig mier, JEsus so tier, Jafnan̄ og Æ Trw lofa.

Gled þig nu þvi, Gude heim i, Er giefur þier Brwdkaups Klæde, Og glooande Skart, Og glooande Skart, Gyrnilegt margt, Gull-Hrijng og all'skyns Giæde.

Flijttu þier þa, Fegurd han̄s sia, Fagnande tak vid honum, Brwdgume þin̄, Brwdgume þin̄, med Bloomleik sin̄, ber langt af Man̄a Sonum.

Han̄ skijn sem Sool, þa Heimsins Hiool, heitast upplioома kun̄e, Dasrijdur Sveirn, Dasrijdur Sveirn, Dijrdkryndur eirn, Drypur Naad af han̄s Mun̄e.

Athuga þu, þin̄ Aumleik nu, og han̄s Hatignar Prijde, So veitstu gior, So veitstu gior, hvor Sæmd þad er, sier took han̄ þig fyrer Brwde.

wde.

Þu varst Nakiñ, Þvi var ei Kyn, byrder ei iñ ad koma, J Kongsins Sal, J Kongsins Sal, Nie koma a Tal, vid Christum þiñ Brwdguma.

Synda Lorfum, sijdur dorfum, sialfur hañ þig wr færde, Silke-Fat nijtt, Silke-Fat nijtt, med Sooma prijdt, sijdañ til Eignar tærde.

Gylline Armbond, gaf þier a Hond, Gudvef og Brwdkaups Klæde, Og Eyrna Skart, Og Eyrna Skart, Eñ allt Oþarft, Afþvode sijnu Bloode.

Allt hvad hañs er, Otijgeñ þier, Aum Brwdur giefur hañ þetta, Hunang Vidsmior, Hunang Vidsmior, þa Hwngur skier, Holld sitt og Blood til Rietta.

Ecke neitt slijkt, Eda þvilijkt, orkar þu honum ad veita, Hellst ma þo daast, Hellst ma þo daast, ad Hiartans Ast, sem hefur hañ til þijn heita.

O! hvad Saal sw, sijdar og nu, Sæl og blessud ma heita, Soddañ Teingd nær, Soddañ Teingd nær, ad Son Guds kiær, sier vill til Ecta jaata.

Trweñ a hañ, traustast hun kañ, Teingder slijkar ad festa, Allt hañs Gootz er, Allt hañs Gootz er, Eigeñlegt þier, Æra og Tigneñ mesta.

O! þu Saal mijn, Uñusta þijn, Astwdlega tak moote, Halltu vel Trw, Halltu vel Trw, Hoorast ei þu, Hañs Vingan so ei þrioote.

Þier JEsu kiær, þad þockum vær, Þu i Teingd

oss ert komeñ, Leid þu oss iñ, Leid þu oss iñ, Lijf-Giafare miñ, J Lambsens Brwdkaup, Amen.

XIV Psalm

Um Christi Dardsamlega Mañdooms-Tekning.

Fulgent cunabula Christi.

Lijt þu a Fæding Lausnarañs,
Lioomar af Elsku Vaggañ hañs.
Ton, Ofañ af Himnum hier kom eg, etc.

NAtum oss nu mijn Liwfust Born, Litla Stund hepta Huga vorn, þessu Stundlegu Starfe frá, stunda og þeynkia Andlegt a.

Hiartans Augun þa hefium fyrst, Hiedañ og uppa JEsum Christ, athugande hvor Ast hañs var, og Leyndardoom hañs Fædingar.

Hañ stie nidur i Hollded vort, hañ so oss feinge Guds Born giort, Heilög Fæding og Holldgan hañs, hreinsar og bæter Saurgun Mañs.

J Tijd Fridsama Augusti, oss villde JEsus fæd ast þvi, So ad hañ feinge sett til Sañs, Satt og Frid mille Guds og Mañs.

Hañ fæddest þvi af hreinnre Mey, Hañ sijnde þad hañ kyñe ei Andlega ad fædast, utañ þar, Osaurgad Mañsins Hiartad var.

Otignèr fa þañ Fognud fyrst, Fæding Christi þeim bodadist, Þvi honum best þeir þocknast hier, sem

sem þykiast i Hiörtum dælitler.

Einglar boda fyrst Fognud hañ, Fiærhyrdurum, Þvi siælfur hañ, Sælnaña Hyrder sañur er, sem beiner Veg þeim villtur ser.

Med Fiærhyrdurum forum af Stad, Fæddum JEsu nu leitum ad, J Bethlehem (þad Braud-Hws er) Barned i Reifum siñum vier.

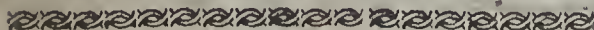
J Jotu liggur Sveirneñ sæ, Sofnud Guds Barna þijda mæ, Heilog Ritning er riett til sañs, Reifarner þessa Guds og Mañs.

Mikel og stoor er Mijskun sw, Mier Aumum veitter JEsus þu, þa ecke komst eg upp til þijn, Ofañ steigst þu hijngad til mijn.

O! hvad furdañlegt er þad Rææd, sem uppæ fañ þijn Vijsdooms-Rææd, ad Myskun er nu ærsætt vid, Allra stræængasta Riettlætid.

Hreinsa nu best mitt Hiartans Hws, Heilog þijn Fæding miñ JEsus, Gack sijdañ iñ til Gystingar, Gud-velkomeñ ad hvijlast þar.

Aller samsijnge Eingla-Hyrd, J Upphædum sie Gude Dijrd, A Jordu Fridur eirneñ sie, og Moñnunum goodur Vilie, Amen.

XV Psalmur

Um̃ Avext Christi Mañdooms.

Sit grata redemptio Christi.

Fognum JEsu sem Fæddest oss,
Frelsed hockum med Astar-Koss.

Toņ,

Ton, Til þijn Heilage HErra Gud, etc.

OG boda ydur Eingell tier, Æreñ Fognud til Handa, Saal mijn þu hefur Huggun hiér, Þrædslu laat þier ei granda, Fagnande tak vid Fæding hañs, sem forbetrad hefur Ræd ed Mañs, Lijfgad og leyst wr Vanda.

Oss er skrifad, ad Oliu-Kvist, J Orkena Dwf añ bære, audsijnande so Foolke fyrst, Flooded nu þurda fære, Eins hefur JEsus fært oss Frid, af Fodursins Hende Saatt og Grid, Eñ Reide hañs ruñeñ være.

Oss hefur JEsus Elskad heitt, ad Eilijfu Samteingiande, Guddooms og Mañdooms Art i Eitt, Oslijtanlegu Bande, hvorneñ mun þvi hañs Myskun þa', Mañeñ gieta sier slited fraa, Holld sitt og Blood hatande.

Þañ Leyndardoom uñ Holldgan hañs, hvor mun wtskijra kuña? Losleg Hætign vid Læging Mañs, Liet sig samteingiast nuña: Hvad er Dijrdlegra helldur eñ hañ? Hvad er slæmra eñ tijndur Mañ? Þo vill Gud þessum uña.

O-grijpañlegur Gud er þad, giorde Mañskiepnañ reita, Þo bar hun sig i aungvu ad, epter Sættum ad leita, Þa klæddest heñar Hollde hañ, Heimeñ sætte vid sig sialfañ, Frid og Vægd fws ad veita.

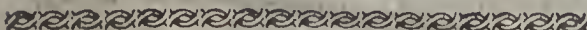
O hvad sw Skulld var ofur-stoor, ættum vier Gude ad greida? JEsus blessadur Brooder vor, J Borgun þa liet sig deyda, fyrer oss greidde fulla Boot, Feigens Hende took hiñ i moot, Greidur

til

til Liifs ad leida.

HErrañ ſkoop Mañſins Holld og Bein, helld eg þad Dauds md ſaña, Po gnæſer þeſſe Giædſkañ Ein, Hañ gaf ſig til Lauſnar Maña, J Adam er Meinleyſe miſt, Meira giefſt oſs fyrer JEſum Chriſt, Riettlæte og Holl Hmnaña.

Saal mijn af Alwd þacka þu, þijnum DRottne Skapara, Lauſnara vorum lijka nu, til Liifſins vill hañ þig ſpara, Gude ſie Lof i allre Att, Einum og Preñum Sunged hatt, Amen þar eg til ſvara, Amen.

XVI. Pſalmur.

Um̃ Andlega Endurnæring Gudhræddra.

Qvid Deus eſt? animæ lux, medicina, Cibus.
Hvad er Gud? Saalar lifande Lioos.
Lækning, Næring, og Dijrdar-Hroos.
Ton, Giæſkuriikaſte Grædare miñ, etc.

Ditt Gieſtabod miog miked þo, Milldur og Rijkur Gud tilbioo, Hungrader helſt þeſs neyta, Syndaña Angur ſem Mañ ſkier, Saalar Hungur þad Andlegt er, Sadning mau hrein Trw heita. Maña, Piood þa, Eingla Braud, þad eydde Naud a Eide-Fiollum, ſætara bijdſt nu ſvaungum ollum.

Kræſeleg Maaltijd kallaſt mau, Kriddud Fæda er Borde aa, hungrud Born heyred þetta, ilmande Riette

Riette eted nu, Aflausn Synda og Naad Guds trw, svanga maa soddan metta, JEsus, Fridfws, Booten Kijfs, Er Brauded Lijfsins, best ad neyta, af Drake fuller ei um̃ þad skeita.

Þeir Men̄ sem hofdu fest sier Flood, Forsmaadu þetta Giestabod, og villdu ecke koma, skijrlijsar Meyar þaadu þad, Þvi sig hofdu ei samlagad, Satans illum Oooma, Siaa þu, Saal nu, HErra þijnum Hlijdne sijn, Eñ hoorast eige, Svo Iñleide han̄ þig og Ekta meige.

JEsus Christus Andlegur er, Eliseus sem vitnum vier, alhægt sie allt ad viña, Sætleikans Vidsmior Himneskt han̄, hella i twomu Kieren̄ kan̄, hvar þaug maa faa og fiña; Eins skier, ofs hier. Ast aa Christ, þar iñhellest, J allra Siñe, sem Elska til Heimsins bijr eingeñ iñe.

Synduger Men̄ i Sodoma, sagda Maaltijd eigyrntust aa, Eñ þo Loth opt þeim bide, Himneskur Elldur epter þad, uppbrende Folk og dreckte Stad, Eingen̄ Von var aa Fride, Eins maa, Eñ siaa, ORottens Reide, Eilijf eyder, allra Geinge, sem Brwdkaup han̄s forsmaa, Eñ bodner leinge.

Ogagn stoormiked er þad Piood, ef forsmaa þetta Giestabod, viist er faa vesæll Lijdur, eilijft Hwngur og Ovilld striid, yfer þaa kiemur fyrr og sijd, alldrei þeim optar bijdur, Miog blind, Mañkind, sw maa heita, sem vill neita, soddan̄ Vistum, og hyrder ei þiggia HErran̄ Christum.

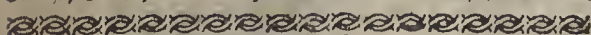
Gud hefur Maata añan̄ en̄, J sitt Heimbod ad kalla

kalla Meñ, Jñra þad oss viddvijkur, Hugskots Dyrnar þa hañ æknijr, Heilogum Pæñka til vor snijr, Sæll er þa sæ upplijkur, Hier mæ, hvor siæ, Ef Huxuñ good, i Hyggiu stood, med helga Parta, Drotteñ þa klappar æ Dyr þess Hiarta.

Athuga soddañ aumur Mañ, Upplættu strax þa kallar hañ, ædur eñ æburt vijkur, Añars situr hañ eirneñ kyr, Er þu klappar æ Nædar-Dyr, og þelm ecke upplijkur, Ef þier, Ad ber, Goodañ Vilia, Guds þad skilier, Giædsku-Millde, Og Neista hañs Astar, sem næراst skÿllde.

Astar-Neisteñ er Ande hañs, Er alast skal i Briooste Mañs, ad breñande Blosse verde, Utslocktu Madur alldrei hañ, ecke brioot helldur Guds þijns Rañ, so rycke el Neide-Sverde, Hiartad, er þitt þad, Hañs Mustere, hvort oss bære, hreint ad vanda, Og herbergia sijdañ þañ Helga Anda.

Siæ þu til med mier, sañe Gud, so eg kuñe þitt Giestabod, giarnañ med Þockum þiggia, Hiarta mitt er nu oped þier, Vertu velkomeñ siertu mier, Ei vil þig æ burt styggia, Sæl mijn Sie þijn, Brwdur trw, Sem bweñ ert þu, til Brwdkaups kalla, Lææt hana siæ þia uñ Eylijfd alla, Amen.

XVII Psalmur.

Uñ Avoxt Skijrnareñar.

Sacrum baptisma lavacrum est.

Skodum Guds Aast og Skipun hier,
Skijrneñ vor heilog Vatns-Laug er. Ton;

Ton, JEsus Christur a Krosse var, etc.

HYgg þu ad Saal miin hvad hader, J Heilagre Skiirn Gud veiter þier, Eru þad Andleg Giæde, Saurgun sem fyrer Fæding ber, Fægar og helgar bæde.

Skiirneñ þvi ollu orka kañ, aptur ad Nyu fædest Mañ, Viist fyrer Vatn og Anda, Ofka-Barn ONotteñs er þa hañ, Arfe til Goo's og Landa

Ande Guds Fordum olle þvi, ad Liifs Hræring kom Vøtneñ i, so skiedur i Skiirneñe, hañ giører hun sie hrein og ny, helgud af Nærvist siñe.

Aller þeir Christo Jklædast, J Skiirneñe sem Trw ei brast, Þvegner i þessu Floode, hvorra Skrwde so hviitfægast, J H. Lambsins Bloode.

A Jerusalems Vøllum var, Vatns-Diike alskyns Lækningar, Pa Eingell Guds þad hrærde, Þessa Skiirn vora þad tæknar, Þvi ofs Synda-Boot færde.

Foornaña Blood var þveiged þa, þetta i Diiked Bethesda, Svo þvæst Christi Bloods Kraptur, Eirneñ ofañ i vorn Vatns-Sæ, vel hreiner fædunst aptur.

Heilagur Ande ofañ fer, J Vatns-Sæeñ þa Skiirunst vier, sialfur þar samañ hrærer, Blooded Christi vid Vatned hier, Vorre Saurgun forterer.

Pharao med siñ hrausta Her, i Hafenu Rauda dreckte sier, J vorre Skiirn so skiedur, Adam gamle deyr eirneñ hier, ollum Synda-Hoop medur.

Sw Laug er Gler-Sioor þesse þa, þañ Johañes i Anda sꝏ, giegnum Skijrn skijna kuña, Riettlætis Geislar HErrañs hꝏ, i Hiortuñ og Sꝏler Maña.

Ezechiels þad Vltrun var, Vatn af Mustere frañflaut þar, Gaf Lijf og Græding sana, Kañ so Skijrnar-Flood Christneñar, Kꝏmed hreinsa Syndaña.

J Skijrneñe eru aller Meñ, af Andlegu Meine grædder señ, Er þvi vel adgiætande, ad vær ei Syndgum aptur eñ, so añad verra ei hende.

Christi Riettlæte klædunst vier, sem kostulegaste Skrwdeñ er, Pvi ber oss vel ad vanda, ad vær hañ kvolum ecke hier, Med Oklꝏrendum Synda.

Endurfæding vor orka kañ, ad Krossfestest sꝏ gamle Mañ, Eñ nijr upp aptur stande, J Meinleise uppalest hañ, Æfenlega blijfande.

Sierhvor Madur sem mællt er hier, Mustere Heilags Anda er, þvi skyllde hañ vel vanda, veglegañ Sess i sialfum sier, soddañ Gieste til Handa.

Vier hofum vijst i Vatnsins Sꝏ, vorum Gude Trwlosast þa, og svarest allar Stunder, Lꝏtum oss ecke sijdañ sia, Satans Merkiunum under.

Send þu oss DRotteñ saña Dꝏd, so vier beholldum Skijrnar-Rꝏd, Eñ alldrei af oss briotum, Hier med prijsum þitt Hialpar-Rꝏd, hvors Æfenlega niotum, Amen.

XVIII Psalmur,

Um̃ Christi Lijkama og Bloods Hiælpsamlega Medtekning.

Vitæ fons est caro Christi.

Lijfs-Kraptur JEsu lijfgar Pjood,
Lijfs-Bruñur er hañs Holld og Blood.

Ton, Giædsku Guds vier prijsum, etc.

HVor sem ad Holld mitt Etur, Hvør sem Dreckur mitt Blood, JEsus soddañ fram̃ setur, Sw lifer ætijd Pjood, O hvad gott Giestabod, O hvad hollt Andar-Fæde, O hvad Lijfkroptug Giæde, O hvad sætt Eingla-Braud!

Nu maa neyta og drecka, Naadar-Braud giefst oss hier, So meigum siaa og smacka, Hvad sætur DRotteñ er, O hvad hollt Himna-Braud, Eilijft Lijf i sier hefur, Eilijft Lijf Pjoodum giefur, Eilijft Lijf ollum baud.

Lifanda Lijfs af Bruñe, lætum oss drecka señ, Guds Hwss Gnægd hun kuñe, giøra vel druckna Meñ, Kome þvi Pyrster hier, Kaupe fyrer alls ecke, Ete Svanger og Drecke, Biodast nu bestu Kior.

So ertu Saal mijn lijka, Sañlega boden nu, Fyrer Gadning so rijka, Svong og þurstug ert þu, Fagnande flijttu þier, Fyrst þiñar Fordienustu, Fie og Gull ecki veitstu, Glefens þa þigg þu hier.

Vor er ad Vijsu eige, Verdskulldan nockra

nijt, Spaamadur þvi so seger, Silfur þeir vega ut, fæst þo ei fyrer þad Braud, Erfide opt sem reyna, ei viñur Sadning neina, samt er þo Saaleñ snaud.

Alldrei Samvitsku sedur, Siaalfs Forþienan hier, Goodverkum maa ei medur, Myskun Guds kaupa sier, Siaa þu þa Saala mijn, þeirrar Fædu þu neyter, Pier sem JEsus nu veiter, Giefens fyrer Glædsku sijn.

O þa Daasemd dijrmæta, DRotteñ Gud verkar hier, hañs saaum Holld ad Eta, hañs Blod nu Dreckum vier, hañ Eirn allt orkad fær, hañs Dijrd um̃ Heimeñ greidest, hañs Lof so vijdt wtbreidest, Eins og Eilijfdeñ nær, Amen.

XIX. Psalmur.

Um̃ Daadsamlega Skickun DRotteñslegrar Kvolldmaaltijdar.

Mirari, non rimari, Sapientia vera est.

Gled þig og undra, Eñ grunda ei ad,
Guds Leyndardoomum, Vitska er þad.

Ton, O JEsu Elsku hreirn, etc.

TIl Christi Kvolldmaaltijd, Kræsing velteßl oss blijd, Naadar Fiehyrdslañ frijd, Faatækum opnast Lijd.

Himna Braud ei þad er, ad nu medtøkum vier, Helldur med sialfum sier, Sedur oss DRotteñ hier.

Gud hafde ei Ædra neitt, Oss so þad feinge veitt,

veitt, hellður eñ sitt Hollðeð Eitt, Hvørs vier nu faxum neytt.

Oss Molldar-Maðka hañ, Með þessu næra vañ, Hvørneñ þa hata kañ, Holld sitt það með oss sañ?

Utdrijfur Andleg Mein, Øll þesse Fæðañ hrein, Lijfkroptug Lækning Ein, Linande Dauðañs-Grein.

Það Brauð er best til Sañs, Balsam Oðauð-leikañs, Græðt fær og Hollðeð hañs, Hvørskyns Stoor-Slæpe Mañs.

Hvar veit nu nockur Mañ, Neirn Hlut so ban-vænañ, Að giete ei græððañ þañ, Guðs Dauðe sem allt vañ?

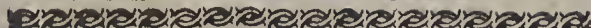
Hvar kañtu Saal mijn fiœ, Satans Skeyte so hnæ, Að Naðar Skiolld orke æ, Oss sem JEsus nam fæ?

Hvar hellst æ Heimsins Pioð, Hættulegt Me-in so stood, Að JEsu Blessað Blooð, Boot sie ei harla good?

Heilagast Holld það er, Hvørt nu meðtokum vier, Lytur þvi Himna-Her, og Hætigna Engl-larner.

Lioomar hier Lijfs-Trie mætt, Lauf-Bloð þess fæ allt græðt, Og afslagað Endurbætt, Allt Name giørande Sætt.

Fagne nu allt hvað er, Er fyllðt Guð losum vier, Vier giørum Packer hier, Pier sem oss Mys-kun tier, Amen.

XX Psalmur

Um̃ þad, hvørnen̄ Madur skal sig tilreida adur en̄ han̄ geingur til þess Haverdúga Altaresins Sacramentis.

Christi sis providus hospes.

Bw Hiarta þitt sem þu kant best,
Þig kallar JEsus sier fyrer Giest.

Ton, JEsus Christur ad Jordan kom, etc.

HVør sem ad HErrans Hołld og Blood, Hyggur sier ad medtaka, Leyndardoom Guds þad þecke Piood, Þvi skal sig best Ransaka, So sem Postulen̄ Paulus tier, um̃ Proofun Christi Sauda, Afelle so ei eti sier, Eda i Lijfs-Stad Dauda, Sem aflar Saalu Rauda.

Þesse Proofun hun̄ Andleg er, um̃ hana fellur Ræda, Mołld og Aska er Madur hvør, Madka og Orma Fæda, Af Jordun̄e upprenur Man̄, Af Jordun̄e hier nærest, Ad Jordu verdur aptur han̄, J Jordun̄e fortærest, wr Jordu aptur færest.

Hvad er Man̄skiepnan̄ an̄ad en̄, Andstyggilegt Blood-Sæde? Til Omaks fædast aller Men̄, Odum falla Lijfs Giæde, Hiervistar Stunder hefur faar, Hiervistar Rauner margar, Hiervisten̄ þegar hendtast staar, Hiervistum Dauden̄ fargar, Hiervistar Bloom ei biargar.

J Fæd-

J Fædingu veit eingeñ hvad, um̃ hañs Hage þa skiedur, œ Dauda Stundu eins er þad, Ef-eñ dregst Sorgum medur, Oll skopud Skiepna eckert er, Er þo Madureñ miña, J Auglite sijns HErra hier, hier vegna Synda siña, Er þær þo ecke viña.

Kvolldmaaltijd Guds nu siaum señ, sijna med Leyndardooma, Sacramentum þad merke Meñ, Meddeiling Christs Lijkama, Lijssins Uppsprettu Lynd þad er, Lijf og Naad sem osß giefur, Lijfkroptug þesse Lækning hier, Lijssins Grand allt af skiefur, Lijf eylijft i sier hefur.

Þetta vors HErra Holld og Blood, hvort osß til Nautnar kiøre, Helgar og giører Heimsins Piood, Heilags Anda Mustere, Læknande Andleg Lemstrar Saar, Læknande Synd banvæna, Lækning þesse og Lijfgun klaar, Læknar Guds Børn alleina, Riett trwader þad reyna.

Fagne nu Christi Brwdur blijd, Brwdgumans Roddu hlijde, J Brwdkaup Lambsins bodeñ frijd, Brwdkaups Klæde sig skrijde, Brwdkaups Klæde þad besta Hnoss, Brwdgumans er Riettlæte, Brwdkaups Skrwda þeim bw þu osß, Brwdgumeñ JEsu sæte, Og leid osß i Lijssins Mæte, Amen.

* * * * * *
* * *

XI. Psalmur.

Um̃ Christi Uppstigning.

Cum Christo ascendere nostrum est.
Uppstigning Christs er Upphefd Mañs,
Uppstiga skulum vier til hañs.

Ton, Auk Christnen gief ad Gaum, etc.

Sjá þig mijn Sál um̃ kriing, Sia nu Christs Uppstigning, Sia nu hvøre Gagn hun giefur, Guds Rijke opnad hefur, DRottens Lof Lijdur magne, Lijffins Iñgaungu fagne.

Lijfs voru lukar Dyr, Lukt var Paradys fyr, Eñ Christi Uppfør kuñe, Opna þañ Veg Sálu[ñ]e, DRottens Lof Lijdur magne, Lijffins Iñgaungu fagne.

Ofañ stie hijngad hañ, Hier so Riettlætte Mañ, Eins lijka upp nam stijga, Ofs ad giøra Dijrdlega, DRottens Lof Lijdur magne, Lijffins Iñgaungu fagne.

Sem Brwdur bliid i Lund, Brwdgumans gyrnest Fund. Sál mijn lát þig so lánga, Ji Lambsins Brwdkaup iñgánga, DRottens Lof Lijdur magne, Lijffins Iñgaungu fagne.

Af Fialle Olivet, Uppstie vor DRotten þvi, Frid og Sátt frambèrande, Fognud Samvitskum sende, DRottens Lof Lijdur magne, Lijffins Iñ-

Jñgaungu fagne.

Med honum mættu þa, mijn Sæl æ Fialled gæ, Goodum med Gyrndar Hootum, Giør þad, eñ ecke Footum, DRottens Lof Lijdur magne, Lijffins Jñgaungu fagne.

Fiall merker Himeniñ hæ, hañ skalltu gyrnast æ, Slettlended Heimsins Hrecke, hvørium þu fylger ecke, DRottens Lof Lijdur magne, Lijffins Jñgaungu fagne.

Bethania eitt er, Angistar Hwsid hier, giegnum þad Leid þeim liggur, Lijffins til ferdast hyggur, DRottens Lof Lijdur magne, Lijffins Jñgaungu fagne.

Hvør Sæl sem hyggst ad fæ, Til Himens med Christo næ, Goodverkum giarnañ safne, Gudhrædd, Eñ Vondu hafne, DRottens Lof Lijdur magne, Lijffins Jñgaungu fagne.

Guds Barna Himnesk Høll, Heiløg og blessud øll, Saurugt kañ sijst ad lijda, Synd mæ þar wte bijda, DRottens Lof Lijdur magne, Lijffins Jñgaungu fagne.

Hañ sem Gott hyggst ad fæ, hañ sem Gud gyrnest siæ, hañ skal sier hier fyrst haga, Hans i Augsijn Gudlega, DRottens Lof Lijdur magne, Lijffins Jñgaungu fagne.

DROTTENN gief Dvanad þu, DROTTENS Bod rækium nu, DROTTENS i Dijrdar Prljde, DROTTENN oss alla leide,

DROTTENS Lof Lijdur magne, Lof DRO-TTENS alldrei þagne, Amen.

XXII. Psalmur.

Um̃ Hellagañ Anda.

Electos Deus obsignat spiramine sancto.

Utsender DRotteñ Anda siñ,
Jñsigle i Trwud Hiortu iñ.

Ton, Nu hefst Nootteñ og hylur Dag, etc.

Ha vor HErra til Himna stie, Heilagañ Anda ofañ-sende, yfer Postula allra fyrst, A Hvijtasuñu i hægum Gust.

Bæn og Eindrægne blifu i, Bænar Andeñ kom yfer þær þvi, Samband Elskuñar sialfur hañ, Samañ-batt Trwñe Gud og Mañ.

J Reide-Ellde ofañ foor, ædur Fordum Gud Skapare vor, J Astar-Loga Ande hañs, Ofañ stie nu til Synduga Mañs.

So sem þad JEsus Son Guds var, Sendur Heime til Frelsunar, Eins kom Heilagur Ande nu, Oss ad helga i riettre Trw.

Sæl verkar Lijfed Lijkamans, Limaña Afl og Hræring hañs, Allt eins Hellagur Ande kañ, Andlega hræra og lijfga Mañ.

Salomons Hws vid fyrstu Foorn, fyllte Guds Dijrd i ytstu Horn, Vid Bæn-Offur Hws Hiarta þiins, Heilags Anda Dijrd fyller eins.

Sa Helgum Anda yfer bijr, Athofn siñe til besta

sn'jr, ollum vill giarnañ gagnast hañ, Guds vors i þvi Sporgaungu-Mañ.

Helgum Anda sie hætt Lof tied, Hædstum Føður og Syne med, Fyrer Ástgiafer allar señ, Amen af Hiarta sijnae Meñ, Amen.

XXIII. Psalmur.

Um̃ Vegsemd Heilagrar Christne.

Christi est Ecclesia sponsa.

Vid Giæsku DRottens gl'diunst vier.
Guds Christne JEsu Brwdur er.

Ton, A Eirn Gud vil eg trwa, etc.

HEim ad i tæku Toome, Trwud Sæla med Packargiørd, ad Gud þiñ Fader froome, Fieck þier Hæle hiaa siñe Hiord, þad 'r hañs Christneñ klæra, Christi Uñustañ trw, Eingeñ Afellis Baara, Orkar þier dreckia nu, J Ork Guds Barna ertu, Jñleidd og geymd i Hlie, uñ heñe og allt eins vertu, Sem Andleg þijn Mooder sie.

Maa hun þvi heita Mooder, Mey og Trwlofud Brwdur Ein, ad Andleg Born alltijd fæder, Einum Gude, i Trygdum hrein; Hollds Villd og Heim sins Hrecke, og herselegt (Satan) Grey, þessa vill þijdast ecke, Pvi er hun skijrlijf Mey. Soddañ Frw sier til Handa, Son Guds Trwlofa vañ, og heñe siñ eigeñ Anda, J Ekta Pant skeinkte hañ.

Pad Skip maa Christne kalla, Sem Christur skalfur Jñañbords er, Trw er Stijred, Stioorn alld,

alla, Sterkur og Wijs took Gud ad sier, Mastur i Skipe midiu, merker Christi Kroß-Trie, Einglar hafa þar Jdiu, O-hætt so Batnum sie, Segled er Orded hreina, Ande Guds blæs i þad, Leid kañ so Lijdum beina, J Lijfs-Hofn og Sælu-Stad.

Christneñ er Wijn-Tried væna, og Wijngardur sa sem Frioofgun vañ, Blood JEsu giører þañ grænañ, Gud hefur sialfur plantad hañ, umgyrdtur alla Vegu, Einglaña Verndar-Mwr, hañ groof þar viist Wijn-Prwgu, var þad hañs Pijna swr, Dijrdarleg DRottens Lilia, Daavænt bijdur hun Gied, Vonder Pyrnar þo villa, vaxa heñe upp med.

Eñ er Christneñ su Kviña, Klædd og umgyrdt var Sooluñe, Pad skal þa Pijding fiña, Peita Christi er Riettlæte, Tungled hun trad med Footum, Tel eg þad Heimsins Prial, Satan med Svikum liootum, siidst viñur heñe Taal, Koldock Jtra Asyndum, Jñra þo daafalleg, Pwnglega þreingest Stundum, þreytande Kroßens Veg.

Er hun viist Andleg Mooder, under Krosse þo stendur nu, Berande noogar Nauder, Natturu Palmvids hefur su, Wijn-Tried þad vex þeß betur, Sem verdur þvi geinged nær, Christneñ eins aukest gietur, PaAndstreimis Pwngañ fær; Guds Doottur Heimur hyggur, Hrak mest og Vanþock gaf, Taara-Bikar þa þiggur, þeigiande dreckur af.

Soddañ

Soddañ Tign Saal mijn siaadu, sem Christ-neñ hefur Leynt og Lioost, Heimsins Hiegooma smaadu, hallt þier vid heñar Moodur-Brioost, Pu ert iñañ Skips-Borda, wtsteip ei siaalfre þi-er, Lenda skallt fyrst og skorda, Skieria-Bodum þig ver, haga so Hiervist þiñe, ad Hreinsunar sie þier Stund, Og Bloomlega Brwde siñe, Brwd-gumeñ hijr i Lund.

HErra þijns Hylle mundu, hañ er Vijn-Tried, eñ Kvisturen þu, Groodursett i hañs Undu, Avoxt goodañ þvi færdu nu, Saa oss i Samlag kiore, siñar Christne nu hier, aa Hæd til hiñar bere, sem hroosande Sigre er, Hiaalpe oss Helge Ande, Hosn og Lendingu ad naa, aa Lifande Maña Lande, Og Looma Guds Dijrdar siaa, Amen.

XXIV. Psalmur.

Uñ bad, hvorneñ Gud hefur fyrerætlad alla þa Trwudu til Eilijfrar Sælu.

In Christo Electio facta.

J JEsu Gud oss wtvalde,
Til eilijfs Lijfs i Dijrdeñe.

Ton, Gud hañ Eingel siñ Gabriel, etc.

Æ þu Saal mijn, Utvalning þijn, Efar i Hiarta þijnu, horfdu þa fyrst, aa HErrañ Christ, hañs Fæding, Lijf og Pijnu, J hon um þu, Utvaleñ nu, J honum Trwud vertu, Oska-

Barn

Barn Guds þa ertu, Fyrer utañ hañ, þarf eingeñ Mañ, Goods vænta sier, Gud slijkum er, Eirn forþtærande Elldur. Utvaleñ maa, sañ-kallast sa, sier fast vid DRotteñ helldur.

Þvi ei þad Preñt, sem hier fær kieñt, Þetta eñ giør ad skilia, Guds Myskun su, þraatt hingat þu, hier syner fyrst hañs Vilia, Forþienan Christs, Er Vottur viss, Vill Gud til Lijfs þig leida, Liet hañ þvi Son siñ deyda, Ande hañs þa, er Þridie sa, J Ordenu hañ, upplijser Mañ, Aast-Verk DRotteñs so skilie, Gud soor þañ Eid, ad eingis Deyd, Eda Fordæming vilie.

Saal mijn þu siaa, Þriaa Stoolpa þa, Þijn Utvalning aa stendur, Gud þig tilbioo, af aungvu þo, Er hier hiñ Fyrste kiendur, Sijdañ þa snaud, J Synd varst daud, Son hañs þig Endurleyste, og fallna aa Fætur reiste, Þridia Stoolpañ, Þijna Skijrn sañ, Guds Barn i Trw, giører þig su, Gaumgiæf þu Myskun slijka, Af þvi hun hier, So undañ fer, Epterfylger hun lijka.

Alldrei þu kañt, Fullgrunda grant, Gud hvad hier velgiortt hefur hañ lægde sig, Eñ leyste þig, Lijf fyrer Hel hier giefur, hañ hiellt þier fast, So hætt ei dast, Hañ þig villta vidriette, J vokvad Hagslende sette, Hañs Hondum i, hvijler þu frii, Hañ Heill þijn er, Hañ gaf sig hier, Honum maatt vijst behallda, Hañ þijn geime, Honum Lof sie, hier og um Allder Allda, Amen.

XXV. Psalmur.

Um̃ þad, Hvørsu mikels Goods ad Bænen̄ fær Orkad.

Penetrant suspiria Cælum.

O hvad Trwud Bæn orka kañ!
Uppstijgur hun i Himna Rañ.
Ton, Sæler eru þeir aller nu, etc.

Ö hvad Bæn Mañsins øflug er! sem wthell-
est a Jordu hier, J Hædum allt kañ ver-
ka, Himensins Lykell heiter þvi, hun er vor
Skiolldur Raunum i, Sigrande Satan sterka.
Eirn Mwr-Veggur þvi orka maa, ad Oviner sijst
i Hellu naa, Eins hepter hun Guds Reide, hun er
vort Tilflugt Hørmum wr, Hun er vor Erends-
reke trwr, hun kañ til Himna leida.

Gyrnest þu Komu Grædarans, Gudhrædda
Bæn laat leita hañs, hun mun hañ fullskioott fiña,
Gyrnest þu nu i Naudsyn hier, Naadar-Dyr
DRottens opnest þier, Pad kañ hun vel ad vi-
ña, Ef þig þyrster i Eilijft Gotz, Andleg Hella er
JEsus oss, Bænar-Vond hafdu i Hende, slaa
þu honum þa Hellu a, HErrans Naadar-Vatn
giesst þier þa, Allskonar Bøl bætande.

Ef þu villt Gude offra hier, Einu þvi honum
þeckast er, Trwud Bæn þijn er þetta, sa goode
Ilmur Sætleikans, sem hun færer i Augsyn ha-
ñs, stiller Guds Reide rietta. Ef med honum
villt

villt um̃gaangast, Ellkadu þa Bænrækne fast, Ef þu villt eirnen̄ smacka, hvorsu sætur ad HErran̄ sie, J Hiartans Hws med Bæneñe, Han̄ skallt iñleida og locka.

Bænen̄ skal vera skickud riett, Kynsamlega fyrer Gud fram̄sett, Trw good med Lijtelæte, Audmiuk, Forsiaal og Alldiarfleg, Eru Guds stundе jafnan̄ mieg, Naaungans Gagns og giæte, Bænar-Hwsed sem Hiartad er, fyrer hvørskins Ovin læsa ber, Eñ opna Einum Gude, Sar JEsus sem oss bidia baud, Bænheyre oss i allre Naud, Og til Lijssins iñleide, Amen.

XXVI. Psalmur.

Um̃ Verndan Hellagra Eingla.

Sanctis facer Angelus astat.

Oss til Giætslu a alla Hlid,
Einglaña DRotten̄ sender Lid.

Ton, Gisrvoll Christinen̄ skal glediast nu, etc.

SJaa hier Guds Myskun Saala mijn, han̄ setur þier Eingla-Skara, Ad greida þin̄ Veg og giæta þijn, og grandvarlega bevara, Ecke þursum nu undrast vier, Þo adrar Guds Skiepnur þiene oss hier, fyrst Einglar ei þad spara.

JEsus vor Hofud Andlegt er, Eingla-Vernd sieck han̄ rijka, Limer han̄s erum eirnen̄ vier, Oss geima þeir þol lijka, a Himnum eiga Andar þeir, um̃gaang-

um̃gaangast med oss sijdar meir, þvi tiaa nu Pioon- kun ſl-jka.

Daniel leystu Lioonum fraa, Loth wr Sodoma Eldе, Einglar vor þañeñ geima og gaa, vid grim̃u Satans Ofbellde, Saalernar slitia Sælu i, sem baaru Ondu Lazari, O Rotteñs i Dijrdar-Wᵢllde.

Heilager eru Einglarner, Eins skyllder Saal mijn breita, J Augsyn þeirra þad eckert gior O- sæmelegt maa heita, Hreiner þeir flya, Synd ef siaa, so sem Bijflugur Reiknum fraa, og Dwsur Odaun hata.

Glede-Wijn eru Einglum hier, Ydrunar Taar eñ Mañа, Gledium þa þvi og giorum vier, greida Ydrun Syndaña, Andleger eru Andar þeir, And- legt her oss þvi stunda meir, So saum Filgd Einglaña.

O Gud! sem lætur Eingla-Her, oss nu a Hond- um bera, og laanga Reisu leida hier, Lijfs um̃ Ende- merk þvera, Laat þa somu þa Lijf vort dvijn, Leida oss iñ i Dijrd til þijn, uñ oss þar aasamt vera, Am̃.

XXVII Psalmur

Um̃ Slægd og Um̃saatur Dieſulsins.

Qvis norit Dæmonis aſtus?

Hvor kañ vid Fiandaňs Flærd ad siaa, Fall og Svikræde bruggar faa.

D Ton;

Ton, Fader vor sem aa Himnum ert, etc.

Ak þig i Vakt, þu Veslug Saal, Veidar-
eñ Satan biþr þier Taal, uñsitiande hvad
orka kañ, O-tal Svikræde bruggar hañ,
seiter Mañ fyrst i Synder saa, siidañ Roogber oss
Gude hiaa.

Syne Guds bioo hañ Svika-Mein, Sikta villde
hañs Læresvein, Adam felldum i Armood veik,
J Christi Skoola Judam sveik. O hvad hægra
þeim Ovin er, oss ad Taaldraga Veika hier?

Alla Vegu hañs Uñfall riis, Athøfn hvørre er
Snara vijs, Medlætis Lyst er Metnads kriing,
Mootgaange filger Orvænting, vid Aura-Safn
fær Agyrnd fest, alla Gudrækne hindrar mest.

Matnad Ohoofe J-netiar, Embætted Snøru
Leteñar, Yferbodan fær Agyrnd skied, Uñvondun
filger Reide med, Uñgeingne sparar Ofund siist,
Upphefdeñe er Drambed viist.

J Muñeñ leggur Liige hañ, Lioota Hugun i
Hiartans Rañ, sierhvorn Lim Mañs til Synda
droo, sauruga Drauma opt til bioo, alla Stade
hañ Ottast þarf, O-þreittur fremur Svika-Starf.

Af þvi Trwud Saal ad þier gaa, Andleg Her-
Vopn þig tak uppaa, Sañleiks Lindañ þier brwka
ber, Bryniu Riettlætis faadu þier, J JEsu Under
iñsly þu, vor þeim Biargskorum ver þig nu.

Trwar-Skiollden þier tak i Hand, til ad wt-
slockva Satans Grand, hun fær ur Stad so Fioll
eñ stert, Freistne og Efa vel forkert, Hiaalpræðis
set

set hier Hiaalm uppaa, Heilog Von mijker alls-kins Praa.

Sverded Andans sem Ord Guds er, Innblæst-re Diofuls moote ber, Ef hitt Saalar-Skip Afoll fær, Allskins Freistinga Bilgiann slær, med hreirn-re Bæn vek HErra þinn, Hun deyfer Satans Skeytenn stinn.

Veitstu best O Rottenn Vanmaatt Manns, velt-stu best Orku Freistaranns, Vorum Her-Skrwda vill hann naa, Vor Merkis-Madur siertu þa, J oss striidande ef vort Raad, J hier so faaum Sigre naad, Amen.

XXVIII. Psalmur.

Nockrar Lijfs-Reglur hvorneñ Meñ skule sier Christelega haga.

Pietas Sapientia summa est.
Guds Raada Saal mijn giættu mest,
Gudrækneñ Ein er Vitskañ best.

Ton, Hvar munde vera Hiartad mitt, etc.

LJJfs-Reglur hollar heyred eñ, Hugfested Børneñ smaa, Dauda Eiliifd og Doom-eñ senn, Daglega heinked aa, Næsta miog hetta nalgast Meñ, naum er Lijfs-Stund og faa, Lage þvi hvor so Lifnad siñ, ad lende hañ Gude hiaa.

Ovijst er þad hvort ungur Mañ, Elle-Dogun-um nær, Ydrun sende þvi undañ hañ, aadur eñ

Daudeñ slær, margur hastare Hel-Stund kañ, helldur eñ meintum vær, Nu i Dag Lijk sæ kallast kañ, Kongur lifde i Giær.

Vögadu ei fyrer Vinskap Mañs, ad viña hvad Oriett er, Pvi Guds er Eins eñ ecke hañs, yfer ad dæma þier, Peim Hylle DRotteñs Doomarañs, Daglega afla sier, þa Reikning heimter Lijds og Lands, Linkind i Mælum tier.

Ottastu Gud og uñ sem ber, Añast Naunga þiñ, Pvi þoluaur Jllt ei gior, ellum vert Goodvikiñ, Læt alltijd nockud ægeingt þier, ad gæ Dygda Vegiñ, DRottne lifer þa deya fer, Sæ deyder Vilia siñ.

Uñgeingne, þlina og Athofn best, Alskonar Dygdum prijd, Poleñmoodur þa veiter veit, Vidmoots-Hegdun sie blijd, allt þad hvorn Dag þier yfersiest, uñbæte Kvolld-Bæn frijd, Eñ þad þu marat Gott Ogiort lietst, ydre þig fyrr og sijd.

A Hædum uppe Hlute Priæ, Hugleida skalltu mest, Auga Guds fyrst sem allt kañ siæ, og Eyra sem heyrer best, Samvitsku-Book er Pridia þa, Par æ allt skrifad siest, Petta skylldc ofs fæla fræ, ad fysast hvad giegner vest.

Uñlidnar Synder ængre þig, ackta lijtt stundlegt Fie, Eilijf Giæde sie gyrnelig, gief fræ þier Ugg leyse, Vonum fyrr Dauðeñ sijner sig, syndga þier Oreckt sie, skil þig vid Heimsins Hreckia Stig, Hlijdne læt Gude i Tie.

Hreinlijfe Mañs er hættast þa, Hollds-Vellyst-ing

ing er mest, Lijtelæte þad looga maa, Luckañ fær aungvañ Brest; Rettsyne hellst kañ Hæp:d staa, Hondlun stoora vidfest, Gyrnst þu ei framar añad aa, Eñ þocknast Gude best.

Stunda þu so ad vera vijst, sem villt ad halldeñ, siert, Añars Heims fylger oss þa sijst, utañ hvad hof dum giort. J HErrañs Augsyn hvorn Dag fyrst, hier so vel sniðeñ vert, ad Ottest ei þo audnadist, Eins dæmast og þa ert.

Set þier Lifnadar Le'drietting, Lijfs medañ aud ed er, saa Heims Forocktun hellst er krijng, Hylle Guds aflar sier, Packlætis er þad Amiñing, Ef þig Velgeingne skier, Eñ þitt Yðrunar Uppvakning, ad þu Mootlæte ber.

Þitt Lijfsins Takmark lattu þvi, Lausnarañ Gud og Mañ, stefndu aa hañ, Þvi Naad hañs ny, Nytsemd alla þier vañ, Elskañ þig hefie Hæder i, hallt þier so fast vid hañ, hreint Lijtelæte Hofmoods frij, Honum best þocknast kañ.

O DRotteñ kiær sem sialfur sier, soddañ vier gyrnunst faa, Vertu oss nær so viñum vier, Vilia þijns jafnañ gaa, Lof þitt og Æru eflum vier, Eñ sijdar Himnum aa, Siaaum þig vær og Sijngium þier, Sanctus og Gloria.

* * *
** ** **

XXIX. Psalmur.

Um̃ þad, Hvørneñ vier skulum Ugg-leysenn fra oss hrinda.

Securè vivere, mors est.

Vocktum vier oss vid Uggleyse,
Ugglaust Lijf helld eg Daude sie.

Ton, Eirn 'HErra eg best ætte, etc.

HVor um̃ þad huaſa villde, hvad tregt ad hialpast er, alldrei so Ugglaust skyllde, Ana fram̃ sem nu skier, J alla Stade oll-um, alla Tijma er hætt, Einglar i Himna-Holl-um, hafa þvi lijka mætt.

Adam var Ohætt eige, J sællre Paradys, So skell fra Sañleiks Vege, Salomon harla vijs, David sa mæte Madur, Mañ-Slag og Hoor-doom vañ, Hvorge fiñst hier sa Stadur, Hættu-laus segiast kañ.

Yfer þier uppe grunder, Eirn Gud sem stygder nu, Helvijte heitt nidre under, hvort vijst forþienter þu, Bak til er Glæpa Geimur, Giegnt Augum Doomuriñ, A allar Hlidar Heimur, Hier nu Elskhuge þiñ.

Hygdu ad hvadañ siertu, hvar af þijn skam̃ast mætt, Athuga eins hvar ertu, Andvarpa sijdañ þratt, Grunda hvort Leid þijn liggur, Lifdu hvi Ugglaus sijst, Framsijn til Himens hyggur, Hlid mioott vandratad vijst.

Ef

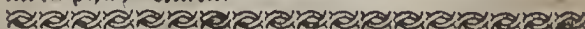
Ef ad þu allskyns Mæte, a Himnum gyrnest faa, J giegnum margt Mootlæte, mættu fyrst gainga þa, Coronu ef kijs ad hliota, Kallmañlega þa strijd, Þeim er bein Leid til Boota, Sem bugar ei Mootgaangs Hrijd.

Efi Mañs oll mæ heita, Orusta Hættu mest, þa ofs sijnest vel veita, vor freistar Satan vest, so snart sem sofna hyggium, Svikareñ vaka kañ, Vopneñ þa vær afleggium, Vielfullur bryniast hñ.

Hvor kañ, hier fastañ fiña, Fognud Jardrijke aa? Allt þad vill Odum liña, Ofs sem nu gledia maa, Eñ hvad ofs ængra kuñe, alldrei til Purdar ser, Uggleyse eingeñ nuñe, ædur Strijds-Lokiñ sier.

Doomareñ Christur kiære, kiemur þa vonum ei, vel þier þvi vaka bære, vertu sem forsiaal Mey, Laat þig ei Verolld villa, Varfærlega frañgaa, Gietwra alls hiñs Jlla Uggleysid heita maa.

O Gud! sem gafst ofs Anda, Gott ad uppbyria nu, Laat ofs stoduga standa, ad stunda hvad gyrnest þu, Fraa Jllu ofs bevara, Eñ þa Hiervisteñ dvijn, Uñ ofs med Fride fara, J Fodur-Land heim til þijn, Amen.

XXX Psalmur

Uñ þad, Hvorneñ Madur skal bera sig ad breita epter Hegdan Christi.

Sit vitæ regula Christus.

Skodum Lijferne Lausnarans,
Laatum ofs fylgia Dæmum hañs.

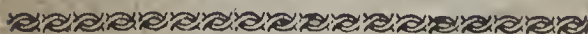
Med sama Lag.

Frelsarans er Framferde, fegurste Speigell vor, Uppfræding oss þad giorde Ord-um hans Dygda-Spor, Oll vor Heill er Christs Pijna, Enn hans Lijferne hier, Heilaga Hegdun sijna, hvorskyns kienandeer.

Saa sem vill sijdar rijkia, J Sælu DRottne med, hann skal fraa Vondu vijkia, Villd hans stunda og Gied; Lijfs-Reglum sem oss sette, sijne med Hegdan hier, aller sig epter-riette, Elske hann hreint sem ber.

Hvor sem vill (vor Gud sagde) Vel epterfylgia mier, Sinn Kross skal saa ad Bragde, sialfur fyrst bera hier, Saa sem kann sier afneita, sijna umm Lijfsins Tijd, Aast Guds og Elsku heita, æviñur fyrr og sijd.

Gior þu oss Pijde HErra, þijna Spor-gaungu Menn, Fyrerglef vort hid verra, Vegleguft Eining Prenn, Veit þu ad vort Framferde, venieft lijkt þijnu hier, So ad oss eylijf verde, Ununar Vist hia þier, Amen.

XXXI. Psalmur.

Umm þad, Hvad þad sie ad afneita sialfum sier.

Ille negat Christum, qvi se non abnegat ipsum.

Hvor ei afneitar sialfum sier;
Sialfum Christo afneitar hier.

Ton,

Ton, Allt mitt Rꝏd til Guds eg set, etc.

HEyr mijn Saal hvad þiñ HErra tier, Hvor sem vill epterfylgia mier, Sier skal siꝏlfum afneita, Elske nockur sig siꝏlfañ mest, soñ Aast til Guds þar wtrijmest, So mꝏtt ei Saal mijn breita.

Sꝏ Eigeñ Vilia mæler moot, med þvi deyder siꝏlfs Elsku Root, Christs Læresveirn kañ heita, Ast til Guds er ei alvarlig, utañ Mañ hate siꝏlfañ añ sig, So skalltu Saal mijn breita.

Hvad sem eirn elskar umfram allt, er þad hañs Gud sem meina skallt, hesst myne Vegsemd veita, Hvor sem mest elskar sig siꝏlfañ, sig giorer vijst ad Gude hañ, So mꝏtt ei Saal mijn breita.

Abraham stoorar Frægder fieck, Fodur Lande þa wt af gieck, fiers til framande Sveita, Andlegur Guds Mañ ertu þa, Elsku siꝏlfs þijns ef geingur fraa, So skalltu Saal mijn breita.

Med sama Auga eingeñ kañ, Upp og nidur ad lijta señ, Eins vill þad ervidt veita, ad uña sier af Allwd skꝏst, og elska Gud med somu Ast, So mꝏtt ei Saal mijn breita.

Um̃ Bloomstur nockur ort þad er, epter Soolu þau snwe sier, Sem Solseqvia heita, Afbragds Kostum og Heidre hier, hwjga so eins ad Gude ber, So skalltu Saal mijn breita.

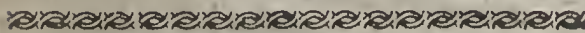
Oll Verk sem koma af Aast og Trw, J Augsyn DRottens vel skꝏta nu; Po ofs sijnest aum hei-

ta, Eñ af sialfs Elsku ef fram gaa, ecke þocknast þau Gude þa, Svo maatt ei Saal mijn breita.

Saa afneita sier sialfum kañ, sijna Vegsemd ei gyrnest hañ, Guds Æru giarn ad leita, allt Gott þiggium af Hende hañs, Honum skal giefast Dijrd til sañs, So skalltu Saal mijn breita.

Hvor eigeñ Vilia Ahlydist, Adams Dæme saa skode fyrst, Guds Villd ei giorde skeita, Ast hañs og Farsælld af sier braut, Olle Tøpun og Mañsins Praut, So maatt ei Saal mijn breita.

O! Madur Gude Offra þu, Eigeñ Vilia, so kañtu nu, sialfum þier señ afneita, DRottens Villd skalltu meta mest, mundu hañs Æra efst best, So skalltu Saal mijn breita, Amen.

XXII. Psalmur

Uñ þa riettu Hvijld og Roosemd Saalareñar.

Domino mens nixa, qvieta est,
Hiartad þitt æ vid HErrañ styd,
Hiartad þitt sær þa Roo og Frid.

Ton, Maa eg Olucku ei moote staa, etc.

HVar villtu Saal mijn Huggun faa? Hvort Skiepnum hiaa, Hyggur þier Hælis leita? Oh nei! þeim öllum ædre ert, Ei faa þier giort, rietta Hægd Rooleaheita, JEsus eirn er, allt þarflegt þier, Hañs Undum i, unec

i, uner þu fry, Gyrnd þijna vill hañ veita.

Brwdur hañs ert, Þvi œttu fast, hañ adhyllast, Og uña allra fyrstum, Halltu þig lijka hañs Bw-Stad, Hættu ei þad, Adra añast ad Vistum, J Aura-Nægd, Er ei Hug-Hægd, hvorge hier maa, Hvijld nie Roo faa, fyrer utañ Kongeñ Christum.

Metord og Vellist margur Mañ, meina Hvijld kañ, og Hug-Boot Sœlu siñe, O-gunst Maña ef adgustar, Eins stødug var, sem Straa Storm standast kuñe; Maña Lofstijr, miog er oss rijr; Utvaldra Prijs, Añars Heims vijs, hañs trwe eg Lof ei liñe.

Ond vor er Lijfed Lijkamans, Lijf Sœlar Mañs, Er DRotteñ eirneñ lijka, Riettu Lijsse hun lifer þa, Laus Slisum fraa, Jbwd hañs hefur rijka, Añars er daud, Jlls rijk, Goods snaud, Hvijld hvorge kañ, Hitter þvi Bañ, Lætur sier Fiand-Meñ slijka.

Hvor sem vid Gud sier hallda kañ, Hvijld Sœlar fañ, Druggur Heims um Haudur, Gladur er vijst i Sorgum jaa, Sigrande Praa, Lifer þo lijtist daudur, Ast Giof Andans er Unun hañs, Hatande Heim, Siñer lijtt Seim, DRotteñs Naad er hañs Audur.

Hreinsa nu HErra Hiartad mitt, Herberged þitt, Uñusteñ Andar miñar, Gud vel-komeñ til Gistingar, gack þu iñ þar, uñ mier J bwdar þiñar, Og þa Hug-Hægd, Hvijld Naad og Frægd,

ægd, Lofa þu mier, ad þacka þier, um̃ Ar Elilijfdareñar, Amen.

XXXIII. Psalmur.

Um̃ gooda og hreina Samvitsku.

Mens recti conſcia vita eſt.
Saurugt Lijf morgum Sorger bioo,
Samvitskañ hrein er Lijfſins Roo.

Med ſama Ton.

Hvad ſem þu Mañ villt hafaſt ad, hugsadu um̃ þad, Samvitskañ ſaurgeſt eige, Ï Næviſt heñar varna vid, Syndaña Sid, Sañdæm er þo hun þeige, hun er ſu Book, Til Miñis took, Allt þad þu hier, Oriett giører, Og lijſer þvi a Dooms Dege.

Med Sañleiks Stijl, Su ſkrifud Skrá, ſkijrer grant frá, Allskins illu Athæfe, Þvi kantu Madur ſynia ſijdſt, Samvitskañ niſt, vaknar vijſt vært þo ſvæfe, Fwl fweñ er, Færer þvi hier, Ïll Orma þa, Ei deya fa, Nagande alla Æfe.

Legg þu þvi alla Alwd a, ad deyda þa, fyrer Ydrun Hug hreina, a Uggleyſe nu ecke maatt, ala þa daatt, um̃ alla Æfe þijna, Lijfs Book þæg þier, Piñ JEſus er, Lijf, Lærdoom, Trw, Laga ſkallt þu, Epter honum alleina.

Hvar ſem þu ert og hvỏrt þu fer, hvỏrn Tijd er þier; Samvitskañ faſt filgiande, allt hvad i

hana

hana iñlagder, Epter þier ber, Ist og Gott uppreiknande, Geimslu-Fied Frw, forvarar nu, skilar þvi þa, Þig dæma aa, vill þier so verda ad Grande.

Samvitsku-Doom frekt forda þier, fyrst same er, Sekur, Sakarabere, Vottur, Dyblissa, Doomareñ, Hrijs, Hegning stiñ, Sierhvor þvi varsær vere; Þa sialf-sws saa, Maal dæma maa, sem Vitned var, Vite Sakar, Hvar er þa Undañfære?

So sem þu leggur allt Kapp aa, Eilijst Lijf faa, Samvitsku haf so hreina, So snart sem Mañe missest su, Missest þeim Trw, Missest og Guds Naad Eina, Syndaña Sid, Varna þvi vid, Samvitsku Kvøl, Kvelling og Vøl, þarftu sijdst þa ad reyna.

Ur Book Samvitsku Illgiørd so, med Ydrun þvo, ad lesest ei aa Dooms Dege, sañrar Gudrækne set þier Form, Samvitsku Orm, sigrande so hañ Deye, Iñvortis Elld, Augna Taar felld, Slockur hradt hier, Huggun so þier, Añars Heims endast meige.

Gief þu oss HErra Heims um Hrijd, Hevia gott Strijd, Og Trw Heilagre hallda, Samvitskañ hrein, Þar sie vidsest, sem kuñe best, Sigursælld vorre vallda, So Born þijn Ein, Hier Hiarta hrein, Meige þig saa, J Sælu siaa, Og Lofa um Allder Allda, Amen.

XXXIV. Psalmur.

Um̄ þad, ad stunda uppaa saṁarlegt Lijtelæte.

Qvid homo? qvid bulla? nihil sunt.
Hvad ertu Madur? Hvad Boolaṅ?
Hvorugt er neitt aa riettaṅ Saṅ.

Ton, JEsu Christe þig kalla eg aa, etc.

MIrd þu fyrer þier Ønd mijn Aum, Eymdar-Hag Maṅskiepnuṅar, Lijtelætis so gief þu Gaum, gior ei Synd Drambsemeṅar, Fæding, Hiervist og Utför er, allskonar Sorgum vafeṅ, Og Kvelling kafeṅ, Umferdar-Reisu hefur hier, Hæped þo Nætur tafeṅ.

Illa fer þier ad upphrokast, Aska og Molldar-Preckur, Andstygdar Sæde aadur varst, Eṅ nu Saurenda Seckur, Orma Fæda snart ordeṅ ert, Elgeṅlegt neitt ei hefur, Pa Tijd hier tefur, utaṅ hvad hafder illa giort, Er þier þo Hesnda krefur.

Liliu þa Ø Rotteṅ seger sig, sem vex i Dalverpunum, Eru þad Hiortun audmiwklig, Ibwdar-Kyrkia hönum, Pad Bloom maa sijst aa Fiollum saa, Fyrrest HErraṅ Dramblaata, Sem stoorum staata, hefur þeim næsta Ogied aa, Elskar best Lijtelaata.

So sem Vatned ei viṅa kaṅ, Veg forbrecktaṅ uppreṅa, allt eins Guds Myskun ecke raṅ, upp til

Drambsamra Maña, Lijtelaat Saal er Sessen saa, sier sañ DRotteñ hægastañ, og Bwstad bestañ, J Augsyn hañs saa miked maa, Misbocka vañ sier stærstañ.

Lijttu mijn Saal þiñ Lausnarañ, Liet hañ sig stoorum pijna, med Lijtelæte liwfur vañ, Lækna Drambseme þijna, nu Veg Hoogværdar hefur hier, J Himna Dijrd iñgeinged, og Frid oss feinged, Hofmoods Gotu þvi huxe sier, Himens til kom ast eingeñ.

Vegur Dramblætis Adam er, Uthijsing Paradijsar, hvorneñ maa hañ þvi þaanc ad þier, þu Hofmooduge vijsa? Athuga meir hvad Ogiort liest, af þvi sem Skylldañ krefur, Eñ hitt sem hefur, Mañ Kosta Pogn er ollum best, Eigeñ Hroosun hun kiesur.

Dygda-Fiesiood ei maattu Mañ, med Hroosun opeñbera, añars Diofull vid Drambed kañ, Dijr-Grip þeim ræntañ giora, Laat þig ei Hofmood hefia haatt, hvadañ i Afgruñ Lesta, Pier kañ ad kasta, Drambseme ecke elska att, Pa Andskotañs Sæng hægasta.

Allra Lasta er Sæde su, og soddañ Perre-Vindur, sem þurkar Bruñ Guds Naadar nu, nærande Maña-Kindur; Varest þvi hættañ Hroka Vind, hvor sem vill Myskun hliopta, og Naadar niota, Gud giefe ollum soddañ Synd, sañre med Audmijkt hata.

Dramblætis-Prota vvndañ vorn, virdstu JEsu

ſu ad græda, Lijtelæte þijn Bleſſud Børn, Bid eg þu villder giæda, Kieñ oſs ad feta Feril þiñ, Framferde riett ad haga, og Lifnad laga, Sijdañ leidd⸗um til Lijffſins iñ, Loſa þig alla Daga, Amen.

XXXV. Pſalmur.

Uñ þad, Hvørneñ Mañ ſkal fordaſt Agyrndena.

Qvis verè pauper? Avarus.

Hvør ſæ Madur ſem ægiarn er,
Allra þwnguſtu Fætækt ber.

Ton, Nætturañ øll og Edle Mañs, etc.

SAAluhiælp Mañs ſem auglioſter, Elſku meſtrar wtkreſur, Agyrnd ſo hata øllum ber, Araur er ſæ hana hefur, Hañ vantar meſt, hvad hefur fleſt, hinu lijkt ſem hañ breſtur, Oþægeñ ſeñ, vid alla Meñ, eñ ſier þo ſiælfum veſtur.

O ambſeme alls Jlls er Upphaf, Agyrnd ſo Rooteñ Laſta, Grundadu Mañ hvørt Gagn þad gaf, ſem giører hun epter braſta, Opt ecke par. hier afrekar, eñ ſtundum Fallvoñt Giæde, Vanbleſſun ſkier, illt Audſafn hier, Oþocknun ORottens bæde.

Auds med Onæde aflar Mañ, eñ forvarar med Kvijda, Sijdañ miſſeſt med Sorgum hañ, ſo vill Efiñ wtlijda, añadhvørt oſs, þad Aura Hnoſs, yfergiefur til lijka, Eda vær þad, J añañ Stad, Jmſir þa Gootze ſlijka.

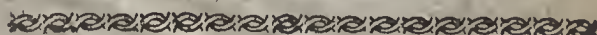
Agyrndar Synd er Ørguſt þvi, Afgudadijr⸗ kun⸗

un vesta, ad Skiepnu siaalfa setur i, Sæte Skap-
ans besta, Auds-Pyrna þaa, ei elska maa, Ofmarga
Saal þeir meida, Ahyggiu med, saart særa Gied,
suma i Glotun leida.

Auds-Snott nie Orbyrgd ecke kañ, wtslockva
Porstañ Aura, Pess geiselegar Blossen brañ, sem
bored var aa hañ meira, trwtt Takmark þvi, Auds
Agyrnd i, af þier Skylldañ wtkrefur, so ei kastist, i
Afgruñ ytst, Eingeñ Takmork sem hefur.

Saal mijn ad slijku gief þu Gaum, gior Agyrnd
fraa þier ræka, Fie ber þu añad ei fyrer Doom, Eñ
hvad gladder Faatæka, Peirra Hond þier, Hol
Hyrdsla er, Himnesk eñ fallvollt eige, J hana nu,
hvad iñliest þu, Er þier viist aa Dooms Dege.

Hvorium ei næger HErrañ Gud, hender þañ A-
gyrnd vesta, Añastu Madur aumañ Lijd, ecke mun
þig þa bresta, O Christe klær, Christne so hrær,
Kiærleikans Verk sie frameñ, Agyrnd vel ver, veit
oss hiaa þier, Vist og Goss eilijft, Amen.

XXXVI. Psalmur.

Uñ þad, Hverneñ haattad sie soñum Kiærleika.

Sanctos dilectio signat.
Audkieñe Trwads Jñra Mañs,
Er Elska til Guds og Naaungañs.

Tón, Fader vor sem aa Himnum ert, etc.

SSaurgud Elſka ecke maa, utañ Guds Bornum fiñaſt hiaa, Trwar-Lioos kañ ei kvikna þar, Kiærleiks Elldur ſein eingeñ var, Sool og Byrta ſkilſt alldrei ad, Elſka og Trweñ ſama er þad.

Daudur er ſaa ei Anda kañ, Eins Trw ef breſtur Kiærleikañ, Avoxtur Andans Elſkañ er, Avoxtur Trienu Vitne ber, Sañ-Chriſteñ maa ei ſeigiaſt ſaa, ſem Kiærleikur fiñſt ecke hiaa.

Salomons Kyrkia Bloomañ bar, beſta Gulle øll forgyllt var, Andlegt Hws Drotteñs er þa ſkylldt, af Kiærleika ſie vel forgyllt, og i Hiarta ſie Elſkañ fyrſt, Ytre Verkum þad beviſiſt.

Kiærleikur umber Añars Breſt, Er hañ Mañs Koſta Sæded beſt, Øll Verk þau virdaſt Ill og lioot, ſem ecke ſpretta af Kiærleiks Root. Chriſtnena alltijd efter ſaa, ædre eñ Trweñ heita maa.

Øfundſiwkur hañ ecke er, Ill Mañlega ei hagar ſier, Goodgiarn, Hoogvær, ſier hrokar ſiſt, hijr i Vidmoote Fridgiarn viiſt, Rangiæte gledſt hañ alldrei af, Eckert Rwm vondre Huxun gaf.

Øllu trwer og allt umber, Ecke leitar þeſs hvad hañs er, Po Tungu-Maalum liñe liooſt, lijka Spar doomum tæmeſt Briooſt, Kiærleikur alldrei afmaiſt, Sykſt hañ þo meir i Himna-Viſt.

Kiærleiks-Verk Saal mijn kiepſtu vid, Chriſtnum hlijder beſt Samlyndid, Sem ſijdar eigum Born Guds blijd, bwa samañ um alla Tijd, Eirn Lijkame ſem erum hier, Ein Andleg Saal óſs ſtioorna ber.

Eins

Eins HErra Þioonar erum vær, Eindrægne stundum Børn mijn kiær, Samhuga oll i Aast og Trw, Jnbyrdis skylldum lifa nu. O Gud! tendra vorn Elsku-Elld, J Anda Helgum fyrer Christi Skulld, Amen.

XXVII. Psalmur.

Hvorneñ Meñ skule aastunda Tuckt-ugt Lijferne, æn Lostaseme.
Christi, mens casta, cubile.
Oflecfad Hiarta og Hreinlijfe,
Herberge JEsu trwe eg ad sie.
Ton, A Eirn Gud vil eg Trwa, etc.

HReinlijfe hañ skal stunda, Sem helta vill Christi Læresveirn, Snoru Saurlijfis Synda, Satan J-netiar margañ Eirn, Vier hofum HErrañs Bloode, hreinsast i Skijrnar-Sæ, Lostañs Lifnadar Vode, Leysest ofs ecke þa, i Felum og Fiærvist Maña, Foolk orliger sodd-añ Brest, Augsyn Guds og Einglaña, ættum þar fordast mest.

Afvik þad eingeñ leika, Augum Guds fela Giord er Mañs, nie Einglana wteloka, Eda og sialfs Samvitsku hañs, Verkaña Vitneñ þesse, Varsærne gledia ætt, Lostañs ofbrædur Blosse, bæalast i Himeneñ hætt, Eñ sæ Odaun hañ orkar, Allt nær til Vijtis frekt, skamviñ su Vellyst verkar, Volæde Æfenlegt.

Miñing Christi Krossfesta, Krossfeste þiina Holldsins Villd, Umþeynking eilijfs Neista, J þier slockve Saurlijfis Elld, Ofhita Holldsins Breka, hepte Ydrunar Taar, Elsku þess æred freka, Otte Guds dryse klaar, Sparseme sa sier setur, sijfelldt i Dryck og Mat, Lastvar so laangtum betur, Losta Gyund fordast gat.

Alltjafnt skallt einhvor viña, Añrijkis Storf, þo Naudsynlig, sijdur kañ Fære fiña, Freistareñ þa ad svijkia þig, Davids Jllgiørdum olle, ad Jdiulaus fraḿgieck hañ, Joseph frelste þad Falle, Frijlega þioona vañ, Brosande Bragda-Refur, bruggar þier Svikeñ ill, Banvænañ Hala hefur, honum þig stijnga vill.

Hætt er Hreinlijfis Bloome, hvar sem Sælgiæte gnæfer frekt, giættu ad Drotteñs Doome, drijgdu þvi eckert svijvirdelegt, J Hoose skallt Hollded ala, haga Gudlega þier, Heilagt huxa og tala, heyr er Gud allt og sier, Kiærleiksins risoduft Roosa, Kiert kollud Saal mijn siert, Skijrlijfis Liliañ lioosa, Lijka eirneñ þu vert.

Ad sigrast af siaalfs sijns Hollde, Svijvirdeleg Mijnkun vijst er þad, Eñ þad viña med Vallde, Veglegt þyker i allañ Stad, Lastaña Taaldrægt Tundur, Torvelldt ad slockva er, vid unga sig Offast bindur, fraa Olldrudum Naudugt fer, hiaa Faatækum fyrst lenda, Fælest ei Hreise smaa, skamgast sijn vart hin vonda, Vollduguḿ gista hiaa.

Jll Gyrnd eins Atferd hefur, sem Aumkunar-

legur

legur Ferda-Mañ, Doogvær fyrst Hwsa kresur, Hrokar-sier strax þa kiemur i Rañ, Iz Hwsboondans Sess sig setur, siñ Præl giorande hañ, Saal miin þig siai uñ betur, Siidst hiiser Ovin þañ: Bruna Saurliisis Synda, Sviptu DRotteñ oss frai, Lat oss Hreinliise henda, Og Himneskum Arse nai, Amen.

XXXVIII. Psalmur.

Uñ þad, Hvørsu fallvallt ad þetta vort Liif sie.

Hominum qvid vita ? Cylindrus.

Hvad er þo fallvallt Heimsins Rool?
Hvad er Liif Mañsins? Eins og Hiool.

Ton, Uñ Daudañ gief þu DRotteñ mier, etc.

SEttu miin Saal i Þanka þier, Þessa Liifs aumt Volæde, Efe, Heilsa, Laan, Lucka Fior, Leikur ai grøñum Præde, Hiartad upphef til Himens þa, Hiegooma Heims i burtu frai, Og gyrnstu eilijf Giæde.

O hvad skamviñ Mañs Efeñ er! Eirnre Stund fyrre liidur, sem hardur Straumur hastar sier, hvatskeytlega framskriidur, Þess meir styttest seni leinaest Liif, Lifande DRotteñ sie vor Hiijf, og Athvarf ai allar Siidur.

Liifed til Daudañs Upphaf er, Allskins Mootlæte vafed, Daglega burtu deyum vier, Daudleat

er Mañs Upphafid, Mid-Tijmeñ hiæɾest Sorg og Swt, Sijdasta Skeidid lijdur wt, Otta og Angre kafid.

Midt i Saurnum fyrst myndast Mañ, i Myrkre tekur sitt Foodur, Leidest so wt med Angre hañ, af Lijfi siñar Moodur, Roted Sæde er Efned hañs, Eñ Boola Vatns Hiervisteñ Mañs, Endalykt Orma Sioodur.

Jord berum vær i Hollde hier, Holld vort verdur ad Jordu, Jordena trodum jafnañ vier, Jard-Hws Lijkamer urdu, Peir sem þar drottna diarfer Tveir, (Daude og Synd) Pad brioota þeir, og nijda so nemur Furdu.

Hvad er þad reikna Mañeñ mæ? Mæ hañ Præl Daudans kalla, Brothættast Gler og Blodru smæ, blæcktande Fisid valla, Volundar Hws hañs Æfiñ er, Eymdaña Haf og Styriolld þver, Hlioomur, hvellande Bialla.

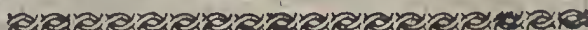
Veglegre Nyt er Lijfed lijkt, Ef liwka villtu upp heñe, med Sañleiks Knijf þar fiñur frekt, Fwa og Madka iñe, og sem Eple frijd Asiindar, eñ hiadna strax og verda ei par, Ef hampar þeim Hende þiñe.

Heims Audur, Skraut og Hefdar Par, hellst er þeim Eplum lijkur, Jtra dæsogur Asijndar, eñ i Raun Dupt og Reikur: Saal mijn hafdu so Heimeñ þa, ad Hiartad fester þar ecke æ, Hañs Bloom i Visnan vijkur.

Eirn Gud stickade Ormeñ þañ, er Lundeñ stijnga giorde, yfir Jons Spæmañs Hofde hañ, hr-
adt

adt so uppvisna yrde, Eins so Foreydslu Orma hi=er, J allt þad sette sem Stundlegt er, so eydest, ad aungvu ver de.

Med Bloomlegum Heime ad bloomgast hier, best þyker þeim þvi næde, med topudum honum ad Tapa sier, tel eg þad vest Skadræde. Stijr vor=um Hiortum HErra kiær, so hvoriu framar þig Elskum vær, og ersum eyliif Giæde, Amen.

XXXIX. Psalmur.

Um̃ þad, Hvad Hiegoomlegur Hlut-ur ad Verolldeñ sie.

Præstant æterna caducis.

Gl'sid Heimsins forgeingur allt.
Goozed Eylijfa sijst er vallt.

Ton, Eirn Tijma var saa Audugur Mañ, etc.

SAAL mijn elskadu ecke heitt, aumañ Heim, nie þad hañs er neitt, Ellds-Matur allt er þetta. Eylijfum Giædum uñ þu best, eylijf Velferd er þar vid fest, og eylijfs Lijfs Unan rietta. Gyrnest ei Maña Metord hier, miñst daadst ad þvi sem fallvallt er, Ad þocknast Gude sie þeckast þier.

Laat þier nægia þiñ Lausnarañ, Lærdu ad þeckia þig og hañ, Mamon skallt midur stunda, Ervid Reisa þijn Æfiñ er, er hañ þa Farar-Taalme þier, Pier ber þad þraatt ad grunda, Faatæk komstu i Heimeñ hier, hiedañ eins lijka aptur fer, Mid-Tij-

ma soomer sama Per.

Ofhladed Skip mun sockva señ, so kiesur Audur marga Meñ, lat þier þvi Lijted nægia, Fiesioodur þiñ er ORotteñ dijr, J Dauda sem ecke fra þier slijr, mun þad best Meinum hægia, Tapast allt añ- ad Audsafn hier, allra hellst sa þvi safnar sier, J Gude rijkur ef ecke er.

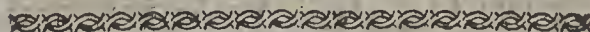
Audur med Onad aflast kañ, Ahyggiulaust ei brwkast hañ, missest med Swt og Sorgum, Jug- la-Lijms hefur Aast hañs Art, Andlegt Fidur ef þeñañ snart, festist þad Mañe morgum, Agiarna Mañsins Omak þeckt, Eigeñ Herra er næsta frekt, Bæde fallvallt og banvænlegt.

Miñing Christi sem Krossfestist, Krossfeste þij- na Holldsins Lyst, Sætleik Andans so smacker, Miñing eylijfs Bruna og Baals, Baaled sloekve þijns Losta Taals, Krosseñ þyggiande þacker, J Andlega Foorn þu Offra hañ, einka Son hier Hi- artkiærastañ, Synd þijn, Saal mijn! so heiter hañ.

Mioo liggur Leid i Himna Holl, Hrufoott og Þyrnum hlodeñ oll, Roosum vaxeñ er eige, Af Vellyst Proskast ytre Mañ, Jñre nærest vid Kost- eñ þañ, ad Sorgum mettast meige, Otte ORott- eñs skal deyda þvi, Daudlegt Holld þitt hier Hei- me i, fra þess Klækium so komest frij.

Uñ Guds Riettlæte þeynktu þratt, þiñ Syrn- darcoom so hata att, og Vegiñ Vellystinga, Hoggorms sladrande Hausiñ er, J Hala-Ban- vænum Eitur ber, honum vill hañ þig stijnga, sia til

til þu kuñer Sigre nær, so Lijfs Koronu mætter fær, JEsus giefi hier Siæsu þa, Amen.

XL. Psalmur.

Uñ þad, Hvørt Gagn ad Freistingarnar giøre Mañe.

Crescit sub pondere Palma.

Under Freistingum eflunst vier,
Eins og Palme þa beigdur er.

Ton, Giædsturijkaste Grædare miñ,

SAñchristeñ Sæl þad soomer þier, Sumtijdis reyna Freisting hier, stødug i Strijde ollu, Mootgængs Bylgiur þa bijdur þu, betur fester siñ Foot þijn Trw, a Christo Hiælpar Hellu, Bols-Strijd, Hreggs-Hrijd, Ad þa snærer, eñ meir færer, Avoxt Trweñ, Sem Allausgud Eyk græn ecke sweñ.

Asl Mañs i Strijde marka mæ, Megnid Trwar so proofast þa, Freistingar fær ad reyna, J Peturs Baat þa Son Guds svaf, Siooreñ æstest so a þæ gaf, urdu Skip-Meñ Vonvana, Mootkast, Heims Hast, Mañe er þetta, Reynsla riett, Sem Ritning kiende, Reide-Teikn ecke af HErrañs Hende.

Meir er oss hætt i Medlæte, vid margskyns Synd, eñ Andstreyme, Holldsins Villd Krosseñ kiesur, O! hvad mørg beisk Aloës Korn, wtrijmande

ande ſiaalfs Pocka vorn, O Rotteñ oſs opt iñgief-
ur, Heims-Ackt, Fiaar-Frackt, Pyrna þeſſa,
Hætta hvaſſa, hañ burt ſniidur, So Hveite goods
Aforms hindreſt ſiidur.

Pad ſem Meñ dæma Daudans Bañ, O Rott-
eñ med ſama lijfga kañ, af Orbyrgd Gnægter gief-
ur, hvad Hrygd og Angur hölldum vier, Huggun
og Glede opt þad er, Soett til Smyrſla hañ hef-
ur, Kroſs aa, oſs þa, Kiærkomiñ, i ſierhvort Siñ,
ad ſoñu vera, Polgooder ſkylldum Piaaning bera.

Trwfaſte O Rotteñ typta nu, Tijmañlega, Eñ
ſiidar þu, virdſtu mier Vægd ad ſijna, Laat Hrijſi
fylgia Myſkun med, mier Aumum ſijndu Foburs-
Gied, og næma Naakvæmd þijna, Gud miñ,
Præl þiñ, Heimur hatar, Rauner ratar, rienar
Kiæte, Leid mig i eylijft Epterlæte.

Samaritane Chriſte kiær, kom mier haalfdaud-
um Præle nær, aa þiñe Leid liggiande, Laat beiſka
Vijn i Synda-Saar, ſiidañ Huggunar Vid-
ſmior klaar, Mein og Verke mykiande, JEſus,
JEſus, Piaadu nu, eñ Pol og Trw, lаt þverra
eige, Eylijfañ Sigur ſo odlaſt meige, Amen.

XLI. Pſalmur.

Grundvøllur Chriſtelegrar Poleñmæde.

Tandem Patientia victrix.

Med Poleñmæde þrey þu og bijd,
Poleñmæden mun viña um̃ ſijd.

Ton,

Ton, O JEsu Ond mijn leitar, etc.

MJJn Saal med Pockum þyggdu, Pañ Kross þig henda kañ, ad ORotteñs Dæme hoggdu, til Dauds var pijndur hañ, Audrei kañ oss til falla, añad slijkt sem hañ bar, Af ollum fyrer alla, æ ollu pijndur var.

Kulda, Beniar, Klædleyse, Kvol, Hæd, Or-byrgd og Smæn, Hwngur, Porsta, Heipt, Geise, Hogg, Brykl, Lijge og Ræn, Hañ vard þvi hætt ad kalla, hardre i Daudañs-Neyd, af ollum fyrer alla, æ ollu soddañ leid.

Aumt er þvi æ ad heyra, Of-kætur Prællen er, Eñ HErrañ hlijtur bera, Hrelling og Neyd æ sier, Limer læta Glaum gialla, Grætur Hofuded þo, Af ollum fyrer alla, æ ollu þvijngadur doo.

Guds Born kiendu Kior þesse, Kvelling særa Job bar, Petur hieck hætt æ Krosse, hálshoggveñ Jacob var, Mariu Sorger svella, Sonar vid Krosseñ þa, Af ollum fyrer alla, æ ollu pijndañ sæ.

Med Krossfestum Christner ætte, Krossfesta Holld og Gied, J Tign so Tignast mætte, Tignudum ollum med, Og Dijrdleger æ Dijrdar-Palla, med Dijrdlegum leidast heim, Af ollum fyrer alla, æ ollu leid fyrer Heim.

Pa Christur med Krossens Hamre, Klappar Hiartans Dyr æ, strax æ Stundu samre, stilltur upplijktu þa, heyrdu hvad hañ kañ spialla, sem hefur þu þa fyrer Giest, Af ollum fyrer alla, æ ollu þiædur mest.

Gulleg

Gulleg Krøssburdar Kedia, kañ best skarta þa, siina vill Son Guds gledia, siidasta Degi æ, Syst-kynum Sorgar-Galla, sialfur Af-þurkar hañ, Af øllum fyrer alla, æ ollu Kvalning sañ.

Siæ þiñ Brwdgumañ bliida Blessadañ Sæla mijn, rama hlaut Raun ad liida, Riødur af osur Pijn, Hañ bar og hvijtañ Mialla, Pvi Hrakning, Saar og Deyd, Af øllum fyrer alla, æ ollu Saklaus leid.

Pu bliitur Hrelling hafa, Ef HErra þijns gyr-nest Kior, Hañ kañ Hunæng ad giefa, af Hellu Mootlætis þier, Ber þvi Blessunar Salla, Su beyska Krossens Root, Af øllum fyrer alla, æ ollu blies DRottne moot.

O! hvad beysk Mootgæangs Myrra, Margañ gietur vankiætt, Gief oss Glede-Viin HErra, Gior vort bid Rama Sætt, Og leid oss til Himna Halla, hañs fyrer Blood og Deyd, Af øllum fyrer alla, æ ollu Piisler leid, Amen.

XLII. Psalmur.

Huggun siv, Ad Madur kuñe fyrer Gudlega Hiælp stødugur standa allt til Æfeloka.

Spes confiſa Deo nunqvam confuſa recedit

Hvor sem æ DRottne hefur sitt Traust,

Hiælpast og Sigrar Efalaust.

Ton, Giæskurijkaste Grædare miñ, etc.

Nær

NÆr mun koma su Nædar-Stund, Nær mun eg sia og faa þiñ Fund, JEsu Brwd gumeñ blijde? Nær mun mier unt Eilijf huge miñ, J ockar Brwdkaup leidast iñ, Heims wr Utlegd og strijde? Gud miñ, Gud miñ, Pu mig leis wr Holldsins Hreise, og Heimsins Voda, Leif mier þitt Auglit uñ Eilijfd skoda.

O! hvad hræddur eg Aumur er, J Leir-Kierum þvi Breiskum ber, Miñ Trwar Fiesiood frijda, Sæl og Lijkama Synda hætt, Seige eg þau Kier sem hef nu rædt, Eitt vill þar odru strijda, Gud miñ, Gud miñ, Satan Refur, Grid ei giefur, Grimmur slægur, Astvinum þijnum er of O-vægur.

Eg hrædest lijka Heims Okior, Hreckvijs og Oheill Verolld er; hvor kañ hier Rond vid reisa? Hvort sem mier geingur Med eda Moot, mijnum stofnar þad Hrøsun Foot, Stwrt hata, Sætt vil kioosa, Gud miñ, Gud miñ, hvor vill nuña, Klaklaust kuña, Komast hiedañ, Ohættañ Veg fæ eg ecke siedañ.

Verdleik mijnum eg vijsa fraa, Verdleik O Rott eñs eg treyste aa, Vijst mun hañ Veg miñ beina, Hañs Naad stadfost og eilijf er, Alldrei kañ hun þvi breadast mier, Eg fæ þad alltjafnt reyna, Gud miñ, Gud miñ, Houdeñ þijn, Pu Heilleñ mijn, wr Hættu leide, Ovina Umfall so alldrei meide.

Sæluhiaalp þa sem Gud gaf mier, Grundvallad hefur i Hiarta sier, af þvi kañ alldrei skeika, wthellt Blood JEsu asamt myn, og Sacramenta Jñsiglun,

Jñsiglun, adstydia eirneñ lijka, Gud miñ, Gud miñ, Von mijn er, nu øll i þier, Eg ongvu kvijde, Harmkvæle nockur þott Hølldeð lijde.

Frelsareñ hefur þu fundeð mig; Fyrr eñ eg kuñe hitta þig, þvi muntu Verðd mier veita, aungvu Ohægra er það þier, að geyma það sem fundeð er, Eñ að Ovijsu leita, Gud miñ, Gud miñ, sem Myrkre eydder, Liooss til leidder, Lijfs-Braut rietta, Lát mig ei aptur i Dimu detta.

Trygda-Fiesiood mier tærer þu, Trwar-Hond mijn opt veiklast nu, gietur vidteked varla, añast þu heñar Orku-Brest, at þier lát hana fá sig fest, Sterklega Æfe alla, Gud miñ, Gud miñ, þier vil eg fws, mitt Hiartans Hws, Til Hvijldar veita, Audmiwkum Anda kañt alldrei neita.

Trwar Augum eg tilldra nu, til þijn Drotteñ mig aumka þu, Overdugum best biarga, O-forþient Myskun er riett Naad, O-maklegum sem verður tiaad, Og giefeñ opt þeim Arga, Gud miñ, Gud miñ, Heill mijn er, þa øll i þier, þvi Drugg blijfur, Greidest þier gott Lof Gud eilijfur, Amen.

XLIII. Psalmur.

Um Daglega Umþeinking Daudañs.

Mortis meditatio vita est.

Hvorn Dag um Daudañ hyra þu,
Heilsa og Lijf er Peynking su.

Ton;

Ton, J Blæin eirnre er birgdur i Molld, etc.

Ventu Æ Daudañs Vinur kiær, Vonum framar hañ stendur nær, Vid hvorn Dag þeinke Hugureñ þiñ, Hañ mun vera Sijdaste miñ.

Hvad sem þu giører, hugsa her, Hvort sodann Jdia hæfde þier, Ef i þvi Verke ætter þu, Andast þa strax og dæmast nu.

Lijfe fieckstu ad Laane naad, Lijfs hefur þu ei Eignar-Raad, Nakeñ komstu i Heimeñ hier, Hiedañ eins lijka aptur fer.

A hvorium Dege deyr þu hier, Daudañ hvor Lijf-Stund færer þier, allt hvad hier eykst vid Æfe Mañs, allt kortar þad Lijf-Daga hañs.

Þess leingur sem vier lifum hier, Lijfed þess styttra epter er, um þad sem Einum afram bar, epter þvi miña Leidar var.

Laat fraa þier deya Leste fyrst Lijfed adur eñ fær þu mist, Hvor sem deyr vondum Vilia fraa, Vijst lifer Gude i Dauda saa.

Adam gamla af ollum Matt, a medañ lifer deyda att, þa mun DRotteñ nær deya fer, Daadsamlega lifa i þier.

Daudeñ flytur og færer Mañ, fraa Hiegooma i Himna-Rañ, J hvoria att sem Eikeñ datt, Er hun þar kyrr þad trwe eg satt.

Ef þu Jhugar opt og þraatt, ad Endelega deya att, Adhalld er þad og Ordsok þier, ad akta lijtt þad sem Heimsins er.

Athuga

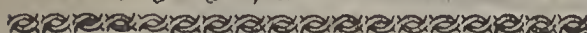
Athuga þu hvad Andlaat Mañs, Afmyndad gietur Lime hañs, Petta skyllde þig sæla fraa, Forboñud Verk ad gyrnast aa.

Saal og Lijkama svijdur þad, Sañ naudug verda skiliast ad, Andarslit hvør sem athugar, Ekka mun sijdur Syndernar.

Saa sem med vondre Synda-Giord, sier hefur stofnad Andar Mord, J giegnum Daudañ geingur hañ, J Glotunar Stad þo eilyfañ.

Peir Einer hlioota Himna-Vist, hier nu lifa i Gude fyrst, Peirra Lijf DRotteñ Eklaust er, J Trwñe sem hañ binda sier.

O DRotteñ gief ofs øllum nu, Jñlijfast hier med sañre Trw, Lijka Deya og Lifa hier, Lofa sijdañ med Engla-Her, Amen.

XLIV. Psalmur.

Huggun fyrer þaa sem missa sijna Astvine.

Vitam moriendo lucramur.

Ad deya Lijfsins Upphaf er,
Avining Daudañ tel eg mier.

Ton, Hærsta Hialprædis Fognude, etc.

O! Christeñ Saal um̃ hugsa fyrst, a Dauda-Stundu JEsum Christ, hviad Ogn Daudañs alldrei kañ, Ofbiooda þeim sem þeinkia um̃ hañ.

Beiskt Vatn i Mara miøg sætt var, þa Moyses Tried

Tried i Brunñ bar, þad Lijfſins Tried er DRott-eñ dijr, ſem Daudans Reṁu i Sætleik ſnijr.

Sa Edla Kviſtur allra Boot, uppruñeñ er af Jeſſe Root, Hvor ſem geimer hañs Heiløg Ord, Hañ ſmackar alldrei Saalar-Mord.

Eymd Mañſins deyr eñ ecke hañ, Er Daudeñ Leid i Himna-Rañ, Afgaangur hañs er Ending Kijfs, og Fæding holl til Eilijfs Lijfs.

Ecke miſſum vier Aſtvine, undañ oſs þo þeir ſender ſie, fyrer Sorger þeir Fognud faa, fraa Myrkrunum i Lioosed gaa.

Y'er Lijfdaga hættaſt Haf, J Høfn Daudans þeir komaſt af, Leyſter fraa allre Sot og Sekt, Syrgia ſkulum þaa ecke freckt.

Hvijtañ Skruda vid HErrans Hlid, hafa þeir nu og Palmavid, Sorgar-Klæde ei ſoomer þa, fyrer ſoddañ Meñ ad taka uppaa.

Øll hefur þeirra Augna-Taar, afþurkad DRotteñs Honden klaar, Lambſins Stoole þeir lifa hiaa, Lioomande ſijngia Gloria.

Allskins Hlioodfære hliooma þar, Hørpur ſlaande Sullegar, hiaa Einglum Guds ſier una þeir, Ecke ſkulum þaa graata meir.

Laattu þier ecke gremiaſt Gied, Gud þo take hvad hefur oſs lied, Ef þu miſſer Vin Aſtkiærañ, Eñ Elſkara ſnart fiñur hañ.

Aliit þad ei þo adſkilied, Athuga framar Samkvæmed, ſem epter kiemur eilijft þo, J Andvara lauſre Hvijld og Roo.

Andlaat sitt virder Abatañ, Uppriſuñe ſaa trwa kañ, hvorrar Imyndan auglioos er, Edlis Skapning i Heimie hier.

Eydeſt Heims Lioos ad Aptne Dags Uppreñur þo ad Morgne ſtrax, Graſed viſnar þa Vetrar ad, A Voreñ aptur bloomgaſt þad.

Af Eikum ſolla Avexter, aptur þo vaxa Bloomleger, Og ef Sæded ſkal Frioſgun ſaa, fyrſt i Jordunne Rotna maa.

Þa Phænix hefur Æfe endt, J eigeñ Hreidre ſig ſiaalfañ brendt af Öſku kviknar aptur þar, Ungur med Fiadrer Guliegar.

So Endurnijaſt allskonar, Eigeñ Foreldſlu þad sem var, alldrei ſkylldi neirn efa þa, Uppriſu Holldſins Dooms Dag aa.

Þu meinter kañſkie Ment og Fie, Mektaſt hefde þiñ Aſtkiære, J Guds Rijke Audugur hañ, Alla Speke vel ſkynia kañ.

Hædſta Tign þo hier hefde giſt, J Himnarijke er betre Viſt, O Rotne hefur ſo þocknaſt þad, Þiñ Vilie ſkal þar hneigiaſt ad.

O O Rotteñ þu tookſt aptur nu, Eign þijna ſem mier lieder þu, Þitt Nafn Heilage HErra klaar, Hædſt ſie loſad um̃ eilijf Ar, Amen.

XLV. Pſalmur.

Um̃ hañ Sijde[illegible] Doom.

Chriſti reverere [illegible] ibunal.

O Madur

O Madur! hvag þu um̃ þiñ Hag,
Ottast þu Dooms hiñ stranga Dag.

Ton, Tak af oss Fader, etc.

Al Christur kiemur, Kongur Riett-Dæmur, allt augliooſt verdur, Ord, Hugan og Giørder, Alla uppvekur, Er þeim Hefndfrekur, sem Dooms er sekur.

A allar Sijdur, Ogn þeim ofbijdur, Under Elldgaangur, Yfer Gud straangur, Samvitskañ særer, Satan aakiærer, Synd Frid-Tioon fœrer.

Hvar mun þa Hæle, HErra miñ sæle, Eg veit mig argañ, uñed hafa Glæp margañ, Eg Ottast Doomeñ, wte er Tijmeñ, Eñ Eilijfd komeñ.

Her Himens hiadnar, hrinur og braadnar, Sig samañ likna, Sool Rodnar Tungl Bliknar, Þijn Verk ei þordu, Þig siaa i Dyrdu, Er eckert Illt giørdu.

Eg aumur Madur, Ofmiog saurgadur, hvad mun þa þora, Þig Reidañ ad heyra? Hvert maa helst flija? Hvad skal þa segia? Hvor veit ad vægia.

Þu HErrañ hijre, Hæſte Doomare, Mier munt ei mya, Maa eg þvi til þijn flija, Þu þolder Dauda, Þiña so Sauda, bætter Bol Nauda.

Þig Son siñ sende, Siñe af Hende, Fadereñ frijde, ad Fridkaupa Lijde, Er þvi O gladur, Ef nockur Madur, Tijneſt Tapadur.

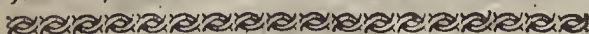
Vijst vill hañ eige, Eg Vesæll deye, HErra þad heyrdu, Hañs Vilia fullgiørdu, Laat ei Erfd

þijna, Eilijft Vel pijna, Aumka Ond mijna.

Lægd Logmaals Frekan, Lijser mig sekañ, Piñ Muñur medañ, mig kallar Blessadañ, Pad mar mier meira, Mun eg þo heyra, Fridar-Bod fleira.

Eg er Obrædduꝛ, J þier Naad-giædduꝛ, þo O-viner aller, yfer mier Hefnd kalle, þu Fridar-Foorn eñ Frelsar þijn Borneñ, Vor Heill og Værneñ.

Pa HErra hlijdeñ, Helgande Lijdeñ, Lietst Lijf-ed Eda, Til Lausnar oss wtbræda, Veit Vægd i Doome, Vor Brooder Froome, Pitt Hædst Lof hlioome, Amen.

XLVI. Psalmur.

Um̃ þad; Hvorneñ Mañ skal laanga epter Eilijfu Lijfe.

Semper mens respice furſum.

Lypt þu upp Hug og Hiarta þijn,
Til Himna Dijrdar Saala mijn.

Ton, Pa liñer hier mijn Lijkams Vist, etc.

J mættu Saal mijn Elska dautt, Of-fall-vallt Lijfed þetta, med helgre Gyrnd i Hæd er hætt, hendur skallt þier upp lietta, Par er Æska eñ Elle sijst, Eingeñ Daude eñ Lijfed vijst, og Angurlaus Unun rietta.

Utvalder skijna eins og Sool, Einglum Guds næsta lijker, Ofiwker hafa eilijft Skiool, Allskins Nægd mettast slijker, DRotteñ Gud fullur Dæ-semdar, Dryckiar þa Straumum Vellystar, Jñ-byrois Elsku-rijker. Eilijf

Eilijf Giæde eru so stoor, Eingeñ kañ þau ad mæla, og so dijrmæt ad aungvum foor, wt-tala nie noog hæla, Ooollt Heilbrygde æ er þar, Unun og Nægd Guds Vellystar, Og fræbær Fagnadar Sæla.

So goodur Hlutur eingeñ er, Sem Eirn Gud Himna-Hæda, J dæle mest þa alla sker, sem eignast hañ og vid ræda, Oss i honum, og hañ i oss, Hijrañ siaum, þad Glede-Hnoss, Er Rooteñ allra Giæda.

Jerusalem þar uppe er, Eckert Mustere hefur, med Hondum giort, nie Sool þar sier, siist Tungls þar Lorseñ krefur, Heñar Mustere og Borta best, Er Blessadur Gud sem lioomar mest, og Uppliijsing ollum giefur.

Eins sem ei heyrdest Axar-Hlood, Pa upp var vered ad smijda, þa Jerusalem æ Jordu stood, jafnt mun og hiñe lijda, Peir Andlegu Steinar eru hier, med Oxe Mootlætes kantader, Sem heñar Bygging hlijda.

Drottningeñ sw sem sookte heim, Salomon Kong hiñ Rijka, Er soñ Figura Saalum þeim sem koma i Hollu slijka, Gimsteina hvør og Gulled ber, goodra Dygda sem framde hier, Eingla Filgd sær hun lijka.

Konasins Spekt hana furdar frekt, og Fioldañ dijrstu Rietta, Dijrmæt Klæde sem mestu Mekt og Musteris Prijde setta, J Forundran so seiger sw, Sijdst var þess Von med miñe Trw, gjæte eg gripeð þetta.

 Hier

Hier mættu Sæl mijn heyra og siaa, Hvad DRottenñ vill þier veita, Ef þu gyrnest hañs Hwsum naa, Heilaglega skallt breyta, Andlegs Gooda ef vænter vijst, Veralldar Giædum ætter sijdst, med Akiefd epterleita.

Ef þu gyrnest ad audnest þier, af Lijfsins Trie þig metta, nædu Christo i Heime hier, hrein Trw maa orka þetta, Jñ i Guds Hws kañ ecke naa, Otuckt, Mañdraap, Heipt, Lijge, Praa, nie saanijt Gyrnd Fiedrættar.

Heilog Preñing med hollre Næd, Hiartad mitt virdstu byggia, æ mier hafdu allt Eignar-Ræd, Alldrei læt mig þig styggia, Gief mier hier smacka Farsælld fyrst, Fyll mig sijdar þijns Hwss Velþyst, So meige eg þier Lof til-leggia, Amen.

XLVII. Psalmur.

Um̃ þa Farsælld, þegar Madur fær ad siaa og skoda Gud i Eilyfu Lijfe.

Sanctorum Patria Cœlum.

Fagna þu æ vid Farsælld þa,
Fodur-Land vort er Himnum aa.

Ton, Ad ydka Gott med Æru, etc.

DRottenñ Allsvalldande! Eg vil giarnañ til þijn naa, æ Lifande Maña Lande, Læt mig Nægd þijns Gooda faa, Nær eg þig, næ ad fiña, Reydar-Stig, mun þa liña, Læangar mig, heim til Hwsa þiña. O þañ

O þañ Fögnud frabæra, Fögnud allañ sem gnæfer, Nær mun audnast sw Æra, ad sia Gud miñ sem bijr i þier? Prjns Hws sia, Sælu rietta, Svannaa mar, Deyckia og Metta, Er þier hiaa, Eilijfs Lijfs Uppspretta.

O þu Lijf Æskelega, O þu Blessud Farsælld blijd, Par Hei og Preñing hæga Hiartans Gyrnd fyller alltijd, ad lijta Christ, Liooman biarta, J Lijfsins Vist, hiaa hønum skarta, Gnæfer mest, Gyrnd alla vors Hiarta.

O JEsu Elskañ blijda! Edla-Bidill Saalar mijn, Nær ætlar þu iñleida, J þiñ Kongs-Sal Brwde þijn? Hvad vantar, J Efstu Hollum? Ecke par, nie hætt vid Follum, Gud er þar, sialfur allt i øllum.

Er þar Gud allra beste, Augum vorum Prijde nij, Hunangs-Seimur sætaste, Saungur fagur Eyrum i, Balsam kiær, Best sem skarta, Bloomstur skiær, miwk ad snerta, Hvor þar fær, hvad hañs gyrnest Hiarta.

O dæfrijda Asioonu! O sæta Roddu Lausnarans! Dijrdar krijndur Coronu, kiær draup Raad af Vorum hañs, Fyrst hañ er, allt i øllum, upplijser, varnar Føllum, Frideñ tier, Konum jafnt sem Køllum.

Gud er sa Liooffens Lioome, Lioos i hvorium siaaum vier, Pad er vor Sæmd og Soome, ad siaa hañ i sialfum sier, Lockar Mañ, Lijf iñdæla, ad losa hañ, og vid mæla, alldrei kañ, wt-talast su Sæla.

O! Farsæl Borgen besta, Blessud Hølleñ uppe þar, Heimile Heilagasta, Hæleitrar Guds Preñingar, Nær mun ny, Nær sw gledia, ad næe eg frij, mig þar sedia, Og Gude i, Gud sialfañ tilbidia?

Nær mun sw Sooleñ reña, sem upplioomar þessa Borg? Nær mun eg fa ad fiña, Fognud hañ sem ei snerter Sorg? Saala mijn, swa þaug Mæte, Sæl þu skijn, J Epterlæte, Arfleifd þijn, er Gud DRotteñ Sæte.

Vier lifum Gude Lifanda, lijka erum Kyrkia hañs, Vier eigum hañ hier i Anda, Eñ þar ad Raun riett til Sañs, Sælu ad, sina margfallda, Samastad, Lijfsins halldo, Giefe ofs þad, Gud um Allder Allda, Amen.

XLVIII Psalmur.

Uñ þad allra Astwdlegasta Samlag, sem vier skulum hafa vid H: Eingla i Eylijfu Lijfe.

Cæleftis Curia noftra eft.

O! hva er eignast Himna-Holl,
Med helgum Einglum Guds Börn öll.
Ton, Mikillre Farsælld mæter sa, etc.

EYlijft Lijfed er Æskelegt, ecke neirn gyptest þa, Einglum lijker i ædsu Mekt, eigum vær Gud ad sia, Vitska, Tign, Dijrd og Virding Mañs, Vegsamleg miøg þa er, so alldrei kuñe Hiartad hañs, hana ad skynia hier, Jüdæle er þad allra mest, Auglit DRetteñs ad skoda best, alla Blessun þad under bijr, alla Heill, Dijrd og Rood, Allt Epterlæte ad ofs snijr, allt batnar þa vort Rood, Allt Andstreyme so æburt flyr, alldrei snerter ofs þad.

Ei er Farsælldar framar Von, eñ Frijdañ Gud ad sia, þesse hin fagra Fridar-Sioon, fyller Gyrnd alla þa, Eingla Umgeingne ødlunst þo, Astwdleg verdur sw, samlijker heim i Sælu og Roo, Sañ-heilagre eñ nu, hvijtum Skrwda þa skrijdnust vær, skijnande Lambsins Stoole nær, Syndaña Flijkum færder af, frijlega losum þañ, Hiaalprædis Klæded gott ofs gaf, Glediande Riettlætañ, Vakne sa upp i Syndum svaf, sinæ Dijn dar-Lijomañ. Eingeñ

Eingeñ æreitar añañ þar, Eingeñ kañ Neidast þa, Ei er þar Bruñur Jllgiørdar, Eingeñ Metnadar-Præ, Eingeñ Mootlæting, Eymd nie Fær, Ydrunar-Tær ei nein, Ei helldur Daudleg Synda Sær, Sælum viña þar Mein, Hwngur og Porste horfiñ er, af HErrañs Elsku mettunst vier, Utvalda DRottens alldrei þa, Of-Hite skada kañ, yfir þeim helldur Hende sæ, Himneskañ bygger Rañ, af Lijfi þeirra sem liosmar a, Lifande Vatn framrañ.

Utvølldum Guds sö gledieft Gied, Giestabod er tilreidt, klæra Vijn, Feite, Mergur med, mun þar til Rietta veitt, Soddañ Veitstu vær sitium ad, Sæler uñ eylijf Ar, og Lof-sijngiande þøckum þad, þa verdur Gledeñ klær, Allt mun þetta þa upp-fyllast, J Anda og Sañleik fullkomnast, Lijf og Ande Guds Orded er, Otte Daudans þar flyr, Hañ var svelgdur i Sigur hier, siæ hañs Broddur er rijr, Øll vor Augna-Tær afþerrer, Angre i Glede snijr.

Hrygdarlaus Glede hlioomar þa, Heilsa Mootlætis fry, Lijfid æu Mædn Lioos ei sæ, Lysie-Garde þeim i, Alldreige koolnar Elskañ þar, Alldreige Gledeñ dvijn, Eingeñ Madur þa Andvarpar, øngvañ snerter þar Pijn, Yndis Hægd er þar øllum tied, Andvaralausre Sælu med, Andvaralaus hin rietta Roo, Roosamleg Unun mest, Unnnarsamleg farsæl Froo, Farsæl Eylijfdeñ best, Eylijf Preñingar Eining þo, Eining Guddooms þar siest.

Upp upp mijn Sæl athuga nu, Æru og Vegsemd þa, sem ockur er vijs, þa Eg og Pu, erum Guds Stoole hiæ, Ockar Vardhallds Eingil þañ, Er hier nu stydur vid, Pa munum giørla þeckia hañ, eñ þurfum hañs ecke Lid, Er þa Samkvæmis Unun stoor, Alskijnande i Dijrdar-Koor, O JEsu! kom og ecke tef, Jñleid i Sælu þa, O JEsu! kom og Glede gief, Guds Hwsum læt oss næ, O JEsu þig fyrer utañ Ef, uñ Eylijfd gief oss ad siæ! Amen.

XLIX. Psalmur.

Uñ þær feykna Kvaler sem þeir Fordæmdu verda ad lijda i Helvijte.

Semper meditare Gehennam.

O! Madur hugsa um Eylijft Baal,
Æ! hvad mun lijda Fordæmd Saal.
Ton, Gud oss Lærdoom sin liooslan gaf, etc.

HVør Christen Saal þad hugleide, hvad Vijtis Pijsl-er bitrar sie, svo stendur betur Syndum moot, segiande upp af Hiartans Root, i fra Andar Deyd, oss bevare Gud.

J Helvijte er alls Ills Nægd, og øllu Goodu mesta Ohægd, Obærilegur Hitehnoor, Heliar nijstande Grimdeñ sœr, J fra Andar Deyd, oss bevare Gud.

Myrkur og Svæla sijselldleg, Sorg og Diøfla Mynd Ofrijn miøg, Op og Ilfraner Eylijfs Veins, Andstyggileg Lygt Breñesteins, J fra Andar Deyd, oss bevare Gud.

Ormur Samvitsku etandi, Otte, Purkur, Sveingd, Harmkvæli, Ofund, Hatur, Vijl, Ordbyrgd mest, eingeñ good Von a Heilsu Brest, J fra Andar Deyd oss bevare Gud.

Sool og Tungl eingeñ sia þar kañ, sijst af øllu þo Gud sialfañ, sw litla Skijma Elldr af, øngva Hug-Hægd Fordæmdum gaf, J fra Andar Deyd oss bevare Gud.

Mageñ i Hungre mædest mest, Muñur af Porsta pijnest vest, Ellds-Logeñ verkar Op og Kvein, Jnlæsist hañ i Merg og Bein, J fra Andar Deyd oss bevare Gud.

Af Einum Neista i Eymdar Glood, Olijdañlegre Pijna stood, eñ þo Kviñu hier kyñe sœr, Kvelia Joodsoott um Þusund Ar, J fra Andar Deyd oss bevare Gud.

Sælgiæte Ols og Matar mest, margur af hvoriu hiellt sig best, Hug-Frooe heim þad eingeñ er, ei sa Vatns-Dropa ad svala sier, J fra Andar Deyd oss bevare Gud.

Dijrmæt Klæde og Metord med, miñst kuña þa ad hugga Gied, Jklædder Skøm um eylijf Ar, eingeñ Vegsemd til Boda stoor, J fra Andar Deyd oss bevare Gud.

Audur stodar þa ecke par, aller jafnsnauder siñast þar, Guds blijda Auglit alldrei sia, Olln hyngra þad liggur a, J fra Andar Deyd oss bevare Gud.

Kvala Elldiñ um eylijf Ar, Uppblæs Guds Reide Stormur hoar, Samvitsku Ormur Jñra slær, Ytra Diøflañg Grimd fræbær, J fra Andar Deyd oss bevare Gud.

Hata Fordæmder hvør aħaň, Hata þeir lijka Gud sialfaň, Hata þeir Eingla Heilaga, Hata þeir alla Utvalda, J fraa Andar Deyd oß bevare Gud.

Oll Olucka sem iňast maa, Oll slæst i Eitt og plagar þa, alla varer þad Eylijfd þo, alldrei fiňande Vægd nie Roo, J fraa Andar Deyd oß bevare Gud.

Miňsta Korn þar af minstu Kvøl, er miklu þyngra eň allt Heims Bøl, og þo ad Adams Arfarner, aller skipte þvi jafnt med sier, J fraa Andar Deyd oß bevare Gud.

O DRotteň! gief oß øllum þad, ad þeynkia so uň Kvala Stad, ad þaangad komum alldrei vier, J Varfærne framgaungum hier, og fra allre Neyd, oß til Lijfs iňleid, Amen.

L. Psalmur.

Uň þad, Hvørneň Eylijflega munu vara þær Helvijtskn Kvaler.

Tormenta æterna Malorum.

Eylijfar Pijsler alldrei þver, Eylijf Helvijtis Pijnaň er.
Ton, Mystuna þu mier millde Gud, etc.

EF þu Christeň Saal athugar, ad Pijslernar, Eylijfar eiga ad vera, Þvi betur lærer þar af þu, ad þeckia nu, hvad þwngt sie þær ad bera; Helvijte heitt, Huggun sær eydt, þad bitra Baal, breňande Saal, alla Tijd aa ad vara.

Fordæmdra Lijf i Ellde þa, Er Daude saa, Ær yfer þaangande; þeirra Daude Lijf eirneň er, sem alldrei þver, J Kvølum Ofegiande, Breňe-Bødlar, þreytast sijst þar, aukande Kvøl, osaň a Bøl, med allskyns Eymd og Grande.

Hvad er þad Maň kaň þiingra þiaa, Eň þad sijst saa, Er þaň mest epterlaangar? Eň hitt uňbera verdur vijst, sem villde sijst, Plaagur og Pijsler straangar, ælifstad er, ad saa sem hier, Sij-syndga vaň, Swart Hesndar-Baň, Ei skule af þonum gaanga.

Tapader sasna Syndum sier, uň alla hier, Eylijfdar Æse sijna, uň Guds Eylijfd þeir þvijngast þvi, þeim Pijslum i, Sem alldrei eiga ad dvijna, Haňs Giæsku Gied, og

Mystuu

Myrkun med, wtſlockru þeir, J ſier, þvi meir, Kvelur
þaa Kvøl og Pijna.

Þeir elſkudu And Oþarfañ, Of-fallvalltañ, Vellyſt
og Virding bæde, Himneſkum Fieſiood ſyntu ſijſt, Sem
er Gud vijſt, Ei gyrntuſt Andleg Giæde, Skam̃viñ Lijfs-
Lyſt, leideſt þeim ſijſt, Hrapande þvi, Helvijte i, Eylij-
fa Eymd og Mædu.

O þu Eylijfd Oendañlig! Eingeñ kañ þig, wtſiaa nie
noog ad grunda, O! hvad miked þu eykur aa, alla Pijſl þa,
Tapada hlijtur henda: Nær Aara-Stund, Otal Puſund,
um̃leid Ohaſt, Þuur byriaſt, So geingur aan alls Enda.

O Pu Eylijfd! O Eylijfd þu, Ein ertu ſw, ſem meſt
kañ Mein ad viña, Fordæmdra Pijſl er þwngbær þa,
Pvi heita maa, Bitur og Beiſk ad ſiña, Po þijngre er,
Pvi margføld ſkier, allra þijngſt þo, þad underbioo, ad
hun ſkal alldrei liña.

O Pu Daude! ſem alldrei deyr, Ending þijn er, aa
My þig uppbyriande, Dandañ gyrnaſt Fordæmder ſaa,
Fyrreſt hañ þaa, Lijf trw eg laangt fraa ſiande, Aumt
Hel þad er, Sem alldrei þver, Og Lijfe þvi, ad lifa i,
Sem alltijd er deyande.

O Pu banvæna auma Lijf! Ef þu ert Lijf, Pvi villtu þaa
ſo deyda? O þu lifande auma Hel! Ef ertu Hel, Pvi villt
ei Lijfs-Eymd eyda? O eylijf Tijd! Illum miøg ſtrijd, ad
þeynkia til þijn, er þijngre Pijn, Eñ añad allt ſem lijda.

O Saal mijn! Saal mijn ſiaa ad þier, Saarheit Pijſl
er, Opt er þad athugande; Naadar-Tijmanum gief þu
Gaum, giør Ydran aum̃, Eymd ſlijk ſo alldrei grande,
Saa Syndum ſier, Safnar tijdt hier, Peſs meira Baal,
Breñer hañs Saal, Ellds-Mat hañ aaleggiande.

O DRotteñ JEſu HErra hijr! J Hæd ſem bijr,
Vor Synda-Booteñ ſaña, Fullu borgande fyrer oſs,
Feſtur aa Kroſs, Lijf, Heill og Lauſneñ Maña, Liwſur
Lijkn ſijn, Leys oſs fraa Pijñ, Jllt Andar-Bol, Eylijfa
Kvøl, Oſs laattu alldrei kaña.

O Pu Riett-neſnde goode Gud! ſem Sløtudum Lijd,
ſendet

sender þiñ Son i Heimeñ, Oss ad leysa fra Andar Deyd, og allre Neyd, Sie þier Dijrd sögd og frameñ, Og þier JEsus, sem frelster sws, Guds Anda med, Gøsgun sie tied, uñ Allder Allda, Amen.

LI. Psalmur.

Uñ Andlega Upprisu Guds Barna.

Nylega med føgrum Ton i Liood settur, Af Heidurlegum og Miøg-Vel-Lærdum Jone Einarssyne, designato Rectore Hola Schola.

Cum Christo surgere vita est.

Oss er þad Lijf hid ædsta fyrst;
Ad uppriisa med þier JEsu Christ.
Gief þu oss þar til þijna Naad,
Þier sie Dijrd JEsu Meyar-Saad.

Ton, Riis upp ORotne Dijrd, etc.

UPPriis þu Saal mijn, Andlega i Trw, adnioota ef villt, Upprisu þijns JEsu, Af þvi ad hañ er, ædur gieteñ lifande i þier, Eins lijka hønum þar uppriisa ber, Uppriisa ei kañ, utañ falla hvad vañ, Adam skal deya, so upprijs HErrañ, Audeñ skal þrooast, Elle Holldsins felast, Þad lœte JEsus jafnañ þier farsælast.

Eins sem þu ei kañt, Augabragde æ, Adams þess gamla Illsku ad deya fræ, So lættu hañ hier, alla Daga deya i þier, J Saal þiñe Lausnareñ lifa þa fer, J Dijrd ei Jñgieck, ædur eñ Dandans sañ Smeck, þitt Hofud JEsus sem Fognud þier fieck, hañs Limur hvør er, Holldsins Gyrnd sem deyder, þañ sama hañ til Himnarijkis leider.

Trwlofun øll er, Underbwningur, Hioonabands sier hvørs, sem þa epter kiemur, Vilier þu ei nu, vera Trwlofud Brwdur JEsu, Añars Heims Brwdkaup hañs ecke fier þu, Heilagur Ande, hier i þier bwande, Ockur samteinger Elsku og Trwarbande, Ef nu vor Ande, upp er hier riisande, J Upprisu hiñe, ernm Hluttakande.

Uppvakte siñ Christ, Sæ ædur smurde hañ, þa Sool-

eñ

eñ med Dags Lioома siñ yfer Heim Upprañ, Eins skiedur hier nu, J Elsku þijns Brwdguma Uppriisa attu, Lat nu þvi lifande leida þig Trw, Liooſſens Børn fara, til Liooss eyliiſs Skara, Eñ Myrkraña Syner sig vel meiga vara, Uppreis þiñ JEsus, af Dauda Fridsws, Upprijs þu eirneñ, Hañs Andlegt Glede Hws.

JEsus Uppriseñ, Algiørt Riettlæte, fyrer Synd þijna drxeñ, Saala mijn hier færde, Astunda þvi nu, J hañs Riettlæte framfarer þu, Synder aflegg fyrer lifande Trw, Uppriſiñ HErraň, ad yferuñum Satan, Daafogrum Sigre i Dijrd hroosa vañ, Andlega ef Upprijs, er hier Sigur fullvijs, Utvøldum soomer ad sækia epter heim Forprijs.

Sagde Ezechia, sært med Harma Kvein: DRotteñ sem Leon lamade øll mijn Bein, Andlegrar þad er, Uppriſu Bardage i Trwudum hier, Athugum vid þvi hvad epter hañ fer, mig Gud þu hyrter, mig þu Lijsgader, og Synd miñe allre hier a Bak fleigder, Orusta hañs slijk, ockar Strijde er miog lijk, Ørdug i fyrstu, eñ epter a Glede-rijk.

Vid Grøf þijns HErra, voru Einglarner, Andlega Upprisnum þeir eins fylgia hier, Hañs Kyrkia ertu, þvi una Einglarner sier hia hier nu, Ydrande sierhvør bijr yfer JEsu, hvar Syndeñ drottnar, Satan er þar nær, So Englaña Vaktun þar ecke Stad fær, Uppriseñ ert þu, Andlega þvi lif nu, Jñvortis Kvikuada auglijsir þad Trw.

Ef nu Christur er, J þier lifande, þa er hañs Ande þier eirneñ stioornande, Biartleik sijnum Sooleñ Uppveisar a Veralldar Hiool, Elskuna Trweñ so alldrei sool, fra Soolu Geislañ, fra Trw Kiærleikañ, vidskila ad giøra þier viñast ei kañ, Holldsins Verk er Synd, heñe fra þier burthrynd, vilierdu Guds Sonar vera Andleg uy Mynd.

O goode JEsu! uppvek þu oss nu, So Dauda þijns Krapte deydder, lifum i Trw, Uppriſañ þijn, vere vort Riettlæte og Lijsguneñ hier, upp til þijn, vort Lijf, nu Andvørpum vier, Gief Glede saña, Saalar-Heill Maňaña, Uñ oss ad sia þig, J Sælu Himnaraña, Par skal þiñ Frameñ, fagurlega sameñ, Lysgun Riettlæte, Lioos og Hialp vor, Ameñ.

Re-

Registur yfer þessa Hugvekiu Psalma.

A.

Allur Syndugs Mañs Soome, 11

B.

Bw þig Saal mijn, 24

D.

DRotteñ eg aumur er, 9

E.

Ef þu Christeñ Saal athugar, 90
Ef þu Saal mijn, Utvalning þijn, 44
Eg boda ydur Eingill tier, 28
Eilijft Lijfed er Æskelegt, 87
Ei mættu Saal mijn elska dætt, 83
Eitt Giestabod miøg miked þo, 29

F.

Frelsarans er Frañferde, 55

G.

Geim ad i tæku Toome, 42
Gled þig mijn Saal og giæt þu ad, 15

H.

Heyr mijn Saal hvad þiñ HErra tier, 56
Hygg þu ad Saal mijn hvad þad er, 32
Hreinlijfe hañ skal stunda, 66
Hvad sem þu Mañ villt hafast ad, 59
Hvar villtu Saal mijn Haggun faa, 57
Hvør Christeñ Saal þad Hugleide, 89
Hvør sem ad Holld mitt etur, 34
Hvør sem ad HErrañs Holld og Blood, 37
Hyyr uñ þad huxa villde, 53

J.

J Christi Kvølldmaaltijd, 35

L.

Laatum oß nu mijn liwfust Børn, 26
Lijfs-Reglur hollar heyred eñ, 50

M.

Millde JEsu eg miñest nu, 20
Mijn Sœl með Pockum bigdu, 74

N.

Nær mun koma sw Naadar-Stund, 76

O.

O! Christeñ Sœl uñhuxa fyrst, 79
O DRotteñ Allsvalldande, 55
O Gud Heilage HErra miñ, 1
O hvad mikil er Mystkun sw, 18
O hvad Bæn Maññins Oflug er, 46
O JEsu Nafn þitt Ilmsætt er, 7
Osaurgud Elska ecke maa, 65

R.

Rijs upp Riett-Christeñ Sœla, 17

S.

Sœl mijn Elskadu ecke heitt, 70
Sœluhiaalp Mañs sem auglioost er, 63
Sañ-Christeñ Sœl bad soomer þier, 72
Settu mijn Sœl j Pæanka þier, 68
Stendu og Hugleid Sœla mijn, 3
Siaa hier Guds Mystkun Sœla mijn, 47
Siaa þig mijn Sœl uñ kriing, 39
Synduge Madur siaa ad þier, 5

T.

Tak þig i Vakt þu Veslug Sœl, 49

U.

Vird þu fyrer þier Aund mijn aum, 61
Upprijs þu Sœl mijn Andlega i Trw, 92
Upp upp mijn Sœl, Er þier nu maal, 22
Vœntu æ Daudañs Vinur kiær, 78

Þ.

Þa Christur kiemur, 82
Þa HErrañs JEsu harda Þijn, 12
Þa vor HErra til Hiũna stie, 14

